

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

15. prosince 2016*

„Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Řecké trhy s hnědým uhlím a velkoobchodní trhy s elektřinou — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s článkem 82 ES — Udělení či zachování práv na těžbu z veřejných ložisek hnědého uhlí ve prospěch veřejného podniku — Vymezení relevantních trhů — Nerovné příležitosti — Povinnost uvést odůvodnění — Legitimní očekávání — Zneužití pravomoci — Proporcionalita“

Ve věci T-169/08 RENV,

Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), se sídlem v Athénách (Řecko), zastoupená P. Anestisem, advokátem,

žalobkyně,

podporovaná

Řeckou republikou, zastoupenou P. Mylonopoulosem a K. Boskovitsem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

proti

Evropské komisi, zastoupené T. Christoforouem, jako zmocněncem, ve spolupráci s A. Oikonomouem, advokátem,

žalované,

podporované

Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE (Elpedison Energeiaki), dříve Energeiaki Thessalonikis AE, se sídlem v Marousi (Řecko),

a

Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & D SA), se sídlem v Kifissia (Řecko),

zastoupenými P. Skourisem a E. Trova, advokáty,

a

Mytilinaios AE, se sídlem v Athénách,

* Jednací jazyk: řečtina.

Protergia AE, se sídlem v Athénách,

a

Alouminion tis Ellados VEAΕ, dříve Alouminion AE, se sídlem v Athénách,

zastoupenými N. Korogiannakisem, I. Zarzoura, D. Diakopoulosem a E. Chrisafisem, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 824 final ze dne 5. března 2008, o poskytnutí nebo zachování práv na těžbu hnědého uhlí pro společnost DEI Řeckou republikou,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen (zpravodaj), předseda, I. Pelikánová a E. Buttigieg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos rada,

s ohledem na písemnou část řízení a po jednání konaném dne 8. března 2016,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1. Žalobkyně

- 1 Žalobkyně, společnost Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (dále jen „DEI“), byla založena řeckým zákonem č. 1468 ze dne 2. a 7. srpna 1950 (FEK A' 169) ve formě veřejného podniku ve výhradním vlastnictví Řecké republiky. Na základě zákona č. 2414/1996 o modernizaci veřejných podniků (FEK A' 135) byla transformována na akciovou společnost; Řecká republika byla nadále jejím jediným akcionářem.
- 2 Žalobkyně měla výhradní právo na produkci, transport a dodávky elektrické energie v Řecku až do prvních opatření směřujících k liberalizaci řeckého trhu s elektřinou přijatých na základě řeckého zákona č. 2773/1999 o liberalizaci trhu s elektřinou (FEK A' 286), kterým byla zejména provedena směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou (Úř. věst. 1997, L 27, s. 20; Zvl. vyd. 12/02, s. 3). Podle uvedeného zákona, jakož i podle řeckého prezidentského dekretu č. 333/2000 (FEK A' 278), byla žalobkyně transformována na akciovou společnost ke dni 1. ledna 2001, přičemž účast Řecké republiky na základním kapitálu nemůže být podle čl. 43 odst. 3 zákona č. 2773/1999 nižší než 51 % akcií s hlasovacím právem. V okamžiku přijetí rozhodnutí Evropské komise, které je předmětem projednávané žaloby, držela Řecká republika 51,12 %.

2. Trh s hnědým uhlím v Řecku

- 3 Hnědé uhlí je uhelnou horninou; v zásadě se používá jako palivo pro výrobu elektřiny a v okamžiku přijetí rozhodnutí Evropské komise, které je předmětem projednávané žaloby, bylo Řecko – se známými rezervami přibližně 4 500 milionů tun ke dni 1. ledna 2005 – pátým největším světovým výrobcem a druhým největším výrobcem v Evropské unii.
- 4 Práva na průzkum a těžbu byla v Řecku udělena jiným subjektům, než žalobkyni, před druhou světovou válkou ve vztahu k malým a středním hnědouhelným dolům, nazvaným Achlada, Vevi a Amynteon/Vegora, které ke dni 1. ledna 2007 vykazovaly celkové zásoby ve výši 210,5 milionu tun.
- 5 Na základě článku 22 řeckého legislativního dekretu č. 4029/1959 ze dne 12. a 13. listopadu 1959 (FEK A' 250) drží žalobkyně výhradní práva na těžbu hnědého uhlí v regionu Arkádie, kde zásoby dosahují přibližně 250 milionů tun. Platnost těchto práv, obnovená v roce 1976, uplyne dne 5. března 2026 a může být obnovena na dalších 25 let.
- 6 Řeckým legislativním dekretem č. 210/1973 (FEK A' 277), posléze pozměněným řeckým zákonem č. 274/1976 (FEK A' 50), byl v Řecku zaveden horní zákon (dále jen „horní zákon“). Články 143 a 144 uvedeného zákona stanoví, že práva na průzkum a těžbu ve vztahu k veřejným ložiskům se udělují zároveň, buď na konci výběrového řízení, nebo v naléhavých případech a z důvodů veřejného zájmu přímo.
- 7 Článek 3 odst. 3 zákona č. 134/1975 ze dne 23. a 29. srpna 1975 (FEK A' 180), stanoví, že „na základě rozhodnutí [řeckého] ministerstva průmyslu lze určit [...] zóny [...], ve kterých má [žalobkyně] výhradní právo provádět průzkum a těžbu pevných minerálních paliv“. Na základě několika rozhodnutí ministerstva přijatých na základě uvedeného ustanovení byla žalobkyni udělena práva na průzkum a těžbu ložisek hnědého uhlí jednak v regionech Amynteon, Prosilion-Trigonikon a Komnina, do roku 2018, což odpovídá zásobám ve výši 378 milionů tun, a jednak v regionu Flórina do roku 2024, což odpovídá 140 milionům tun zásob.
- 8 Na základě zákona č. 134/1975, který umožnil fúzi podniku Liptol AE a žalobkyně, získala žalobkyně rovněž všechna práva na průzkum a těžbu hnědého uhlí společnosti Liptol v regionu Ptolemaïs. Uvedená práva zahrnující zásoby ve výši přibližně 1 500 milionů tun byla obnovena v roce 1976 až do 5. března 2026 a mohou být znovu obnovena na dalších 25 let.
- 9 Prostřednictvím rozhodnutí ministerstva z roku 1985 a 1994, která byla přijata na základě zákona č. 134/1975, byla udělena žalobkyni výhradně práva na průzkum ložisek hnědého uhlí v regionech Dráma a Elassona, které představují přibližně 1 000 milionů tun zásob. Uvedená práva pozbyla platnosti v roce 2005.
- 10 Po roce 1985 byla práva na průzkum a těžbu rovněž udělena jiným podnikům než žalobkyni ve vztahu k sedmi malým ložiskům hnědého uhlí.
- 11 V době rozhodné z hlediska skutkových okolností tedy z přibližně 4 500 milionů tun zásob hnědého uhlí v Řecku dosahovala práva na průzkum a těžbu udělená žalobkyni přibližně 2 200 milionů tun; 85 milionů tun náleželo třetím osobám a přibližně 220 milionů tun spadalo pod veřejná ložiska, kde průzkum a těžbu prováděly třetí osoby, ale zčásti zásobovaly elektrárny žalobkyně. Pro přibližně 2 000 milionů tun zásob hnědého uhlí v Řecku zatím nebylo poskytnuto žádné právo na těžbu.

3. Trh s elektřinou v Řecku

Licence na výrobu elektřiny a výstavbu elektráren

- 12 Řecký trh s elektřinou byl částečně otevřen hospodářské soutěži na základě zákona č. 2773/1999 (viz bod 2 výše), který zavedl jednak předchozí povolení pro výstavbu elektráren a výrobu elektřiny udělované rozhodnutím řeckého ministerstva pro rozvoj na základě stanoviska Rythimstiki Archi Energias (RAE, regulační orgán pro elektrickou energii, Řecko) a jednak zřídil subjekt spravující soustavu pro přenos elektrické energie nazvaný Hellenic Transmission System Operator SA (dále jen „HTSO“).
- 13 Článek 15 odst. 4 zákona č. 2773/1999, ve znění čl. 23 odst. 9 zákona č. 3175/2003, povolil HTSO zahájit výběrová řízení, přičemž některých se žalobkyně nemohla účastnit, na výstavbu a provozování na základě dotací, elektráren s cílem zachovat dostatečnou výrobní kapacitu.
- 14 Podle článku 42 zákona č. 2773/1999 byla žalobkyni udělena jediná licence pro všechny elektrárny, které jí patří, postavené nebo ve výstavbě ke dni vstupu uvedeného zákona v platnost. Na základě ustanovení čl. 8 odst. 5 řeckého zákona č. 2941/2001 (FEK A' 201), ve spojení s článkem 24 řeckého zákona č. 3377/2005 (FEK A' 202), byla platnost uvedené licence prodloužena do dne 31. prosince 2008.
- 15 Navíc v souladu s čl. 23 odst. 12 zákona č. 3175/2003 získala žalobkyně licenci na nahrazení starých elektráren v celkové výši 1 600 megawatt (MW), aniž bylo upřesněno, jaké technologie mají být použity. Řecká republika uvádí, že toto nahrazení se týká 1 200 MW produkovaných plynovými elektrárnami a pouze 400 MW produkovaných hnědohelnými elektrárnami. V listopadu 2007 žalobkyně oznámila, že požádá o licence pro dvě hnědohelné elektrárny o 450 MW nazvané Florina II a Ptolemaïda V.
- 16 Pokud jde o hnědohelné elektrárny, všechny stávající elektrárny patří žalobkyni. Tři žádosti jiných podniků týkající se výstavby takových elektráren byly zamítnuty, neboť RAE měl za to, že finanční způsobilost žadatelů a předpokládané množství hnědého uhlí nebylo dostačující či dostačujícím způsobem prokázáno. Čtvrtá žádost podaná společností EFT Hellas AE byla v době rozhodné z hlediska skutkových okolností dosud přezkoumávána. Konečně pátá žádost na elektrárnu o 460 MW byla dne 26. března 2007 podána společností Heron AE.
- 17 Pokud jde o elektrárny jiné než hnědohelné, žalobkyně dne 16. července 2003 získala licenci na výrobu elektřiny v plynové elektrárně v Lavrionu s kombinovaným cyklem o výkonu 400 MW a dne 4. listopadu 2003 získala licenci na turbínovou plynovou elektrárnu o výkonu 120 MW až do uvedení do provozu výše uvedené elektrárny v Lavrionu.
- 18 Jedenáct konkurentů žalobkyně získalo licence pro plynové elektrárny v celkovém výkonu 4 114 MW, a to na základě výběrového řízení zahájeného RAE v roce 2001, ze kterého byly vyloučeny zejména hnědohelné elektrárny. Další licence byly rovněž vydány od roku 2001 pro plynové elektrárny s kombinovaným cyklem, jakož i pro plynové turbíny s otevřeným okruhem. Celkově bylo v březnu 2006 vydáno 21 licencí na celkový výkon 5 930 MW podnikům jiným, než je žalobkyně, na jiné než hnědohelné elektrárny. Nicméně skutečně postavena byla jediná elektrárna.
- 19 Pokud jde o zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny a elektrárny fungující na obnovitelné zdroje, zákon č. 2773/1999 jim vyhradil přednost v distribuci, pokud jejich kapacita nedosahuje 50 MW, regulovanou prodejní cenu a výjimku z povinnosti získat licenci pro malé projekty. Dále, s cílem usnadnit výstavbu uvedených elektráren řecký zákon č. 3468/2006 (FEK A' 129) zrušil strop 50 MW, ztratil prodejní cenu, racionalizoval proces vydávání licencí a zvedl stropy, pod nimiž není licence požadována.

Dovoz elektřiny

- 20 Řecká propojená přenosová soustava (dále jen „řecká přenosová soustava“), která zahrnuje řecké pevninské území, jakož i některé s pevninou spojené ostrovy, byla v době rozhodné z hlediska skutkových okolností připojena na italskou přenosovou soustavu s maximální kapacitou propojení 500 MW, jakož i s přenosovými soustavami zemí na sever od Řecka, tedy Albánie, Bulharska a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie (dále jen „země na severu“), s kapacitou propojení 600 MW. Celková kapacita propojení s dalšími soustavami tedy dosahovala 1 100 MW. Nové propojení určené ke spojení řecké přenosové soustavy s tureckou přenosovou soustavou o výkonu přibližně 200 MW měla být v provozu od roku 2008.
- 21 Vzhledem k tomu, že jednak podstatná část kapacity propojení se zeměmi na severu byla vyhrazena do 1. července 2007 žalobkyni a jednak část kapacity propojení s Itálií byla řízena správcem italské přenosové soustavy, mohli konkurenti žalobkyně v době rozhodné z hlediska skutkových okolností teoreticky dovést maximálně 500 MW (200 MW ze zemí na severu a 300 MW z Itálie), přičemž posledně uvedení by v blízké budoucnosti měli mít přístup k 900 MW, což představuje 7,5 % celkové vnitřní instalované kapacity a 6,9 % celkové vnitřní kapacity a dovozní kapacity.

Povinný denní trh

- 22 Zákon č. 3175/2003 stanovil od května 2005 zavedení povinného denního trhu pro všechny prodávající a kupující elektřiny v rámci řecké přenosové soustavy. Na uvedeném trhu výrobci a dovozci elektřiny na závěr každého dne předkládají nabídky (obsahující ceny a množství elektřiny), zatímco dodavatelé a zákazníci předloží odhady odběru na pokrytí potřeb svých zákazníků. S ohledem na uvedené skutečnosti HTSO vypracuje rozvrh hodin pro odběr elektrárén na následující den. V tomto ohledu předběžně zohlední elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů, elektřinu ze zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny a z některých vodních elektrárén, které mají přednost. Dále zohlední elektřinu nabízenou tepelnými elektrárnami, včetně hnědouhelných, plynových a ropných. Pokud jde o posledně uvedené, hodinové sazby nabízené výrobcí se musí přinejmenším rovnat variabilním nákladům elektrárny. Nabídky elektrárén, které mají nejnižší variabilní náklady, jsou integrovány do přenosové soustavy jako první. Cena nabídnutá nejdražší elektrárnou, která byla integrována do rozvrhu distribuce s cílem uspokojit poptávku, zvaná „cenový strop systému“ (dále jen „CSS“), je cenou nakonec vyplacenou všem výrobcům a dovozcům, jejichž nabídky byly přijaty.

Správní řízení

- 23 V roce 2003 Komise obdržela stížnost, podle které Řecká republika udělila žalobkyni výhradní licenci na průzkum a těžbu hnědého uhlí v Řecku v rozporu s čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s článkem 82 ES.
- 24 Dne 1. dubna 2004 Komise poslala Řecké republice výzvu dopisem, která se týkala zejména toho, že žalobkyni byla udělena výhradní práva na těžbu v ložiscích hnědého uhlí, což jí umožnilo zachovat či rozšířit své dominantní postavení na velkoobchodním trhu s elektřinou. Šlo o porušení článku 86 ES, ve spojení s článkem 82 ES. Dne 3. května 2004 zaslala Komise kopii tohoto dopisu žalobkyni, přičemž jí poskytla možnost, aby v této věci uvedla svá vyjádření. Řecká republika a žalobkyně odpověděly dopisy ze dne 5. července 2004.
- 25 Dopisem ze dne 21. září 2005 požádala Komise Řeckou republiku o některé upřesňující informace, na což Řecká republika odpověděla dopisy ze dne 22. a 28. listopadu 2005 a 19. června 2006.
- 26 Dne 18. října 2006 Komise poslala Řecké republice doplňující výzvu dopisem, v němž uvedla, že nové skutečnosti, které jí sdělila, nemění výtky uvedené v první výzvě dopisem.

- 27 Žalobkyně a Řecká republika předložily svá vyjádření k doplňující výzvě dopisem dne 19. a 24. ledna 2007.
- 28 Dne 8. února 2008 poskytla žalobkyně Komisi údaje týkající se řeckého trhu s elektřinou, aktualizované pro období let 2006–2007.
- 29 Dne 5. března 2008 Komise přijala rozhodnutí C (2008) 824 final o poskytnutí nebo zachování práv na těžbu hnědého uhlí pro žalobkyni Řeckou republikou (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Napadené rozhodnutí

- 30 V napadeném rozhodnutí Komise přezkoumala dopad určitých opatření přijatých Řeckou republikou na dvou rozdílných trzích, tedy jednak na trhu s dodávkami hnědého uhlí v Řecku (dále jen „předcházející trh“) a jednak na velkoobchodním trhu s elektřinou v řecké přenosové soustavě (dále jen „navazující trh“). Komise uvedla, že posledně uvedený byl v souladu se směrnicí 96/92 liberalizován ode dne 19. února 2001 a zahrnoval dodávání oprávněným zákazníkům elektřiny produkované vnitrostátně i elektřiny dovezené (body odůvodnění 60, 150 a 158 až 172 napadeného rozhodnutí).
- 31 Komise měla za to, že žalobkyně měla na předcházejícím trhu dominantní postavení, neboť její podíl na trhu od roku 2000 přesahoval 97 %. Měla rovněž dominantní postavení na navazujícím trhu, protože zaprvé její podíl na trhu přesahoval 85 %, zadruhé nebyla žádná perspektiva na vstup nového konkurenta a zatřetí dovoz, který představoval 7 % celkové spotřeby, neznamenal skutečnou konkurenční hrozbu. Mimoto byl navazující trh představující přes 90 % celkové spotřeby elektřiny v Řecku podstatnou součástí vnitřního trhu (body odůvodnění 177 a 179 napadeného rozhodnutí).
- 32 Pokud jde o opatření přijatá Řeckou republikou, Komise konstatovala, že jednak na základě legislativního dekretu č. 4029/1959 a zákona č. 134/1975 udělila žalobkyni práva na těžbu pro 91 % veřejných ložisek hnědého uhlí, pro která byla práva udělena, a jednak navzdory možnostem nabízeným horním zákonem, neudělila práva k významnému ložisku žádnému z jejích konkurentů. Komise uvedla, že zachováním téměř monopolních práv na těžbu hnědého uhlí ve prospěch žalobkyně Řecká republika zachovala nebo posílila její dominantní postavení na navazujícím trhu, neboť hnědouhelné elektrárny jsou méně nákladné na uvedeném trhu, a tudíž častěji využívané (body odůvodnění 185 až 188 a 238 napadeného rozhodnutí).
- 33 Konečně Komise konstatovala, že Řecká republika neuplatnila čl. 86 odst. 2 ES pro účely odůvodnění přijetí dotčených opatření a měla za to, že uvedená opatření mají vliv na obchod mezi členskými státy (body odůvodnění 239 až 244 napadeného rozhodnutí).
- 34 Článek 1 napadeného rozhodnutí zní takto:
- „Článek 1 a čl. 22 odst. 1 legislativního nařízení č. 4029/1959, čl. 3 odst. 1 zákona č. 134/1975 a rozhodnutí řeckého ministra průmyslu, energetiky a technologií z let 1976 (FEK B' 282), 1988 (FEK B' 596) a 1994 (FEK B' 633) jsou v rozporu s čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s článkem 82 ES v rozsahu, v němž přiznávají a ponechávají v platnosti přednostní práva na těžbu hnědého uhlí v Řecku ve prospěch [žalobkyně], a tím vytvářejí stav nerovnosti příležitostí mezi hospodářskými subjekty v přístupu k primárním palivům na výrobu elektřiny a umožňují [žalobkyni], aby si v Řecku udržela a posílila své dominantní postavení na velkoobchodním trhu s elektřinou se současným vyloučením jakéhokoli nového vstupu na trh nebo bránění mu.“
- 35 Je třeba uvést, že článek 1 napadeného rozhodnutí obsahuje věcnou chybu, neboť odkazuje na čl. 3 odst. 1 zákona č. 134/1975, kdežto ze spisu plyne, že ve skutečnosti jde o čl. 3 odst. 3 uvedeného zákona.

36 Článek 2 napadeného rozhodnutí uvádí, že jednak Řecká republika musí ve lhůtě dvou měsíců informovat Komisi o opatřeních, která zamýšlí přijmout k nápravě protisoutěžních účinků státních opatření dotčených v článku 1 téhož rozhodnutí, a jednak uvedená opatření musí být přijata a provedena ve lhůtě osmi měsíců od oznámení uvedeného rozhodnutí.

Řízení před Tribunálem a před Soudním dvorem

37 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. května 2008 se žalobkyně domáhala, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a Komisi byla uložena náhrada nákladů řízení.

38 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. září 2008 podala Řecká republika návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání žalobkyně.

39 Dopisy došlými kanceláři Tribunálu dne 9. září 2008, společnost Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE [(Elpedison Energeiaki), dříve Energeiaki Thessalonikis AE] a společnost Elliniki Energeia kai Anaptysi AE (HE & D SA), podniky činné v oblasti výroby elektřiny v Řecku (dále jen „podniky – vedlejší účastníci“), požádaly o vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Komise. V souladu s čl. 116 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu byly tyto návrhy oznámeny účastníkům řízení.

40 Komise podala kanceláři Tribunálu dne 11. září 2008 žalobní odpověď, kterou navrhla, aby Tribunál zamítl žalobu a uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

41 Komise dále dne 23. října 2008 předložila vyjádření k návrhům podniků – vedlejších účastníků na vstup do řízení. Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 7. listopadu a 10. listopadu 2008 vznesla žalobkyně námitky vůči těmto oběma návrhům na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

42 Usnesením ze dne 3. prosince 2008 předseda sedmého senátu Tribunálu povolil vedlejší účastenství Řecké republiky.

43 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 19. prosince 2008 žalobkyně v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu požádala Tribunál, aby v případě, že Komise nebude souhlasit se změnou žalobní odpovědi z vlastního podnětu, nařídil nahrazení určité formulace nacházející se v tomto vyjádření.

44 Ve svých vyjádřeních došlých kanceláři Tribunálu dne 23. ledna 2009 k návrhu žalobkyně na přijetí organizačních procesních opatření souhlasila Komise se změnou určité formulace v žalobní odpovědi tak, jak navrhla žalobkyně.

45 Řecká republika předložila svůj spis vedlejšího účastníka kanceláři Tribunálu dne 18. února 2009.

46 Usnesením ze dne 18. září 2009 předseda sedmého senátu Tribunálu vedlejší účastenství uvedených podniků povolil. Vedlejší účastníci předložili svá vyjádření kanceláři Tribunálu dne 13. listopadu 2009.

47 Komise v dopisech ze dne 23. října 2008, 19. února 2009 a 16. března 2009 a žalobkyně v dopisech ze dne 7. a 10. listopadu 2008, 8. ledna 2009, 23. června 2009 a 28. ledna 2010 požádaly, aby některé důvěrné skutečnosti obsažené v žalobě, žalobní odpovědi, replice, duplice, vyjádřeních ke spisům vedlejších účastníků, jak Řecké republiky, tak podniků, které jsou vedlejšími účastníky řízení, nebyly těmto podnikům sděleny. Podnikům, které jsou vedlejšími účastníky řízení, bylo poskytnuto pouze nedůvěrné znění uvedených procesních aktů, proti čemuž tyto podniky nevznesly námitky.

- 48 Rozsudkem ze dne 20. září 2012, DEI v. Komise (T-169/08, EU:T:2012:448), Tribunál zrušil napadené rozhodnutí a uložil Komisi náhradu vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů řízení vynaložených žalobkyní. Řecká republika a podniky – vedlejší účastníci měly nést vlastní náklady řízení.
- 49 Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora 30. listopadu 2012 podala žalobkyně kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie.
- 50 Podáními došlými kanceláři Soudního dvora dne 25. března 2013 podniky činné v řeckém odvětví elektřiny Mytilinaios AE, Protergia AE a Alouminion AE (dále jen „vedlejší účastníci řízení o kasačním opravném prostředku“) požádaly o vstup do řízení o kasačním opravném prostředku uvedeném výše v bodě 49 jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise. Usnesením ze dne 11. července 2013 místopředseda Soudního dvora této žádosti vyhověl.
- 51 Rozsudkem ze dne 17. července 2014, Komise v. DEI (C-553/12 P, dále jen „rozsudek o kasačním opravném prostředku“, EU:C:2014:2083), Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu, zamítl druhou a čtvrtou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o otázkách, které nebyly vyřešeny, a vyhradil rozhodnutí o nákladech řízení.

Řízení a návrhová žádání po vrácení věci

- 52 Po vydání rozsudku o kasačním opravném prostředku a v souladu s čl. 118 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 byla věc rozhodnutím předsedy Tribunálu ze dne 3. září 2014 přidělena prvnímu senátu. V souladu s čl. 119 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 žalobkyně, Komise, Řecká republika, společnost Elpedison Energeiaki a vedlejší účastníci řízení o kasačním opravném prostředku podali písemná vyjádření kanceláři Tribunálu, a to dne 3. října 2014, dne 27. listopadu 2014, dne 30. března 2015, dne 2. dubna 2015 a dne 17. dubna 2015.
- 53 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (první senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu ze dne 26. ledna 2016 položil účastníkům řízení písemné dotazy, na které odpověděli ve stanovené lhůtě.
- 54 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 8. března 2016.
- 55 Žalobkyně podporovaná Řeckou republikou navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 56 Komise, podporovaná podniky – vedlejšími účastníky a vedlejšími účastníky řízení o kasačním opravném prostředku, navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 57 Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí čtyři žalobní důvody vycházející zaprvé z nesprávného právního posouzení při uplatňování ustanovení čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s ustanoveními článku 82 ES, jakož i zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, zadruhé z porušení povinnosti

uvést odůvodnění, zatřetí na jedné straně z porušení zásad právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a ochrany soukromého vlastnictví a na druhé straně z existence zneužití pravomoci a začtvrté z porušení zásady proporcionality.

1. *K prvnímu důvodu, který vychází z nesprávného právního posouzení při uplatnění ustanovení čl. 86 odst. 1 ES a článku 82 ES, jakož i ze zjevně nesprávného posouzení*

58 Tento důvod má pět částí, které vychází:

- zaprvé ze zjevně nesprávného posouzení při vymezení dotčených trhů;
- zadruhé z neexistence rozšíření dominantního postavení na předcházejícím trhu a na navazujícím trhu, pokud jde o výklad podmínky týkající se existence výhradních či zvláštních práv pro porušení čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s článkem 82 ES;
- zatřetí z neexistence nerovných příležitostí poškozujících konkurenty žalobkyně;
- začtvrté z neexistence rozšíření dominantního postavení na předcházejícím trhu a navazujícím trhu, pokud jde o údajný přednostní přístup k primárnímu palivu;
- a zapáté ze zjevně nesprávného posouzení, neboť Komise nezohlednila vývoj navazujícího trhu.

59 Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr zamítl druhou a čtvrtou část v rozsudku o kasačním opravném prostředek, je třeba přezkoumat pouze první, třetí a pátou část.

K první části, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení při vymezení dotčených trhů

Úvodní poznámky

60 Než bude moci být posouzeno, zda takový podnik, jako je žalobkyně, má dominantní postavení ve smyslu článku 82 ES, je třeba vymezit relevantní trh, a to jak z hlediska dotčeného výrobku či služby, tak z hlediska zeměpisného (rozsudek ze dne 14. února 1978, *United Brands a United Brands Continentaal v. Komise*, 27/76, EU:C:1978:22, bod 10). Toto vymezení se provádí za účelem vytýčení hranic, v jejichž rámci musí být posouzena otázka, zda je podnik schopen jednat do značné míry nezávisle na své konkurenci, na svých zákaznících a na spotřebitelích (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 1983, *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin v. Komise*, 322/81, EU:C:1983:313, bod 37).

61 Pro účely vymezení relevantního trhu s cílem uplatnit článek 82 ES, musí být možnosti hospodářské soutěže posouzeny v rámci trhu zahrnujícího všechny výrobky nebo služby, které mohou podle svých vlastností zvláště uspokojit konstantní potřeby a jsou málo zaměnitelné s jinými výrobky, s tím, že tyto možnosti hospodářské soutěže musí být posouzeny také ve světle podmínek hospodářské soutěže a struktury nabídky a poptávky (rozsudky ze dne 9. listopadu 1983, *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin v. Komise*, 322/81, EU:C:1983:313, bod 37, a ze dne 17. prosince 2003, *British Airways v. Komise*, T-219/99, EU:T:2003:343, bod 91). Zejména z bodu 7 sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (Úř. věst. 1997, C 372, s. 5, bod 7) vyplývá, že relevantní výrobní trh zahrnuje všechny výrobky nebo služby, které jsou spotřebitelem s ohledem na jejich vlastnosti, ceny a zamýšlené použití považovány za zaměnitelné nebo zastupitelné.

62 Relevantní zeměpisný trh tak může být vymezen jako území, na němž se všechny hospodářské subjekty nacházejí v podobných podmínkách hospodářské soutěže, pokud jde o dotčené výrobky či služby. V tomto ohledu není nezbytné, aby objektivní podmínky hospodářské soutěže mezi subjekty byly zcela homogenní. Stačí, že jsou podobné či dostatečně homogenní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. února 1978, *United Brands a United Brands Continental v. Komise*, 27/76, EU:C:1978:22, body 44 et 53). Mimoto může být uvedený trh omezen na jediný členský stát (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. listopadu 1983, *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin v. Komise*, 322/81, EU:C:1983:313, bod 28, a ze dne 1. července 2008, *MOTOE*, C-49/07, EU:C:2008:376, bod 34).

63 V projednávaném případě je třeba připomenout, že v bodě 158 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že opatření uvedená v článku 1 uvedeného rozhodnutí (dále jen „sporná opatření“) se týkala dvou odlišných trhů, tedy předcházejícího trhu a navazujícího trhu. Podle Komise uvedená opatření, v jejichž rámci byla udělena práva na těžbu hnědého uhlí téměř výhradně žalobkyni a vyloučen jakýkoli nový vstup konkurentů na předcházející trh, v důsledku čehož žalobkyně mohla zachovat nebo posílit své dominantní postavení na navazujícím trhu. Žalobkyně, podporovaná Řeckou republikou, v podstatě zpochybňuje vymezení trhů provedené Komisí. Dělí své argumenty na dvě skupiny.

K první skupině, týkající se vymezení předcházejícího trhu

64 Komise v bodech 161, 168 a 169 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že předcházející trh byl odlišný výrobní trh, jehož rozměr byl vnitrostátní.

65 Žalobkyně a Řecká republika uvádí, že toto vymezení předcházejícího trhu je nesprávné, neboť Komise neuplatnila kritéria, která sama určila ve sdělení o vymezení trhu (viz bod 61 výše), tedy zastupitelnost poptávky na jedné straně a zastupitelnost nabídky na druhé straně, jakož i potenciální konkurence. Uvádí čtyři výtky směřující k vyvrácení uvedeného vymezení, které Komise zpochybňuje.

– K první výtce

66 Žalobkyně a Řecká republika tvrdí, že navazující trh, na kterém údajně došlo k porušení článku 82 ES, je velkoobchodní trh s dodávkami elektřiny v rámci řecké přenosové soustavy, a předcházející trh tudíž nemůže být omezen na dodávky hnědého uhlí, ale musí být tvořen všemi palivy, z nichž se vyrábí elektřina. Pokud by předcházející trh byl vymezen, jak navrhuje Komise, také navazující trh by musel být rozdělen v závislosti na palivu, z něhož dodávaná energie pochází. Dodávají, že výrobci elektřiny volí mezi konkurenčními palivy to palivo, na které bude fungovat konkrétní elektrárna zejména s ohledem na zaprvé podmínky „nedostatečné kapacity“ řecké přenosové soustavy, kde nabídka nepokrývá poptávku, zadruhé na funkční náklady elektrárny, které zahrnují cenu paliva, náklady na fungování a údržbu, a zatřetí investice a lhůty nezbytné pro výstavbu, které jsou nižší u plynové elektrárny než u hnědouhelné elektrárny. Komise tedy měla do vymezení předcházejícího trhu zahrnout černé uhlí, jádro a plyn. Plynové elektrárny jsou navíc využívány kontinuálně a představují významnou instalovanou kapacitu.

67 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně a Řecké republiky.

68 V tomto ohledu je třeba uvést, že je sice pravda, že výrobce elektřiny, který se rozhodne zahájit výstavbu elektrárny, může ji koncipovat tak, aby fungovala na palivo podle jeho výběru, přičemž toto rozhodnutí přijímá v závislosti na více hospodářských parametrech, včetně – případně – parametrech uvedených žalobkyní v bodě 66 výše.

69 Žalobkyně přitom nezpochybňuje konstatování, které Komise učinila v bodě 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého jednak byly hnědouhelné elektrárny konstruovány tak, aby fungovaly právě na toto jediné palivo, a jednak úpravy nezbytné k přeměně uvedených elektráren na

černouhelné elektrárny, jsou příliš nákladné. Proto, pokud se výrobce elektřiny rozhodne postavit hnědouhelnou elektrárnu, bude si muset následně obstarávat právě toto jediné palivo pro výrobu elektřiny v dotčené elektrárně po celou dobu její životnosti.

- 70 Dodavatelé hnědého uhlí tedy nesoutěží s dodavateli jiných paliv používaných k výrobě elektřiny, pokud jde o prodeje paliv hnědouhelným elektrárnám, které představují trh vyznačující se vzájemnou závislostí hospodářských subjektů. Z bodu 12 odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom plyne, aniž to žalobkyně zpochybňuje, že téměř veškeré hnědé uhlí vytěžené v Řecku se používá pro výrobu elektřiny. Hnědouhelné elektrárny tedy nepředstavují zanedbatelný podíl zákazníků dodavatelů hnědého uhlí, ale jejich hlavní – až výhradní trh. Mimoto jde o trh značné velikosti, jelikož jak plyne z tabulek č. 11 a č. 14 napadeného rozhodnutí, 43 % instalované kapacity výroby elektřiny v rámci řecké přenosové soustavy a 59,7 % celkové produkce v roce 2006 pochází z hnědouhelných elektráren.
- 71 Rovněž vzhledem k tomu, že investice nezbytné k výstavbě hnědouhelné elektrárny jsou podle samotné žalobkyně velmi významné, je důvodné mít za to, že provoz takové elektrárny, která již vyrábí, lze jen těžko přerušit z důvodů spojených se zvýšením ceny hnědého uhlí, i kdyby bylo významné, což posiluje trh dodavatelů tohoto paliva a jejich kapacitu jednat relativně nezávisle na vývoji cen ostatních paliv používaných k výrobě elektřiny.
- 72 Argument žalobkyně a Řecké republiky, podle kterého mají všechna ostatní paliva patřit do předcházejícího trhu, tedy nemůže zpochybnit vymezení uvedeného trhu, k němuž dospěla Komise. Hospodářská soutěž, kterou představuje elektřina vyrobená ze všech ostatních paliv vůči elektřině vyrobené z hnědého uhlí, se projevuje spíše na navazujícím trhu. Uvedené vymezení tedy spadá pod otázky týkající se uvedeného trhu, které budou přezkoumány níže.
- 73 Tato výtky proto musí být zamítnuta.
- Ke druhé výtce
- 74 Žalobkyně tvrdí, že Komise při vymezení předcházejícího trhu měla zohlednit soutěžní tlak vytvářený dováženou elektřinou.
- 75 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 76 V tomto ohledu postačí uvést, že bez ohledu na možnost dovézt elektřinu z Itálie nebo ze zemí na severu, musí provozovatelé hnědouhelných elektráren v praxi nadále získávat palivo nezbytné k zajištění fungování uvedených elektráren od dodavatelů hnědého uhlí.
- 77 Takže skutečnost, že dovoz elektřiny je možný, neumožňuje mít za to, že vymezení předcházejícího trhu provedené Komisí je nesprávné, nezávisle na otázce, zda může z uvedené skutečnosti plynout významný soutěžní tlak na navazující trh.
- 78 Tato výtky proto musí být zamítnuta.
- Ke třetí výtce
- 79 Žalobkyně a Řecká republika uvádějí, že se Komise dopustila pochybení, když označila hnědé uhlí za „primární palivo“, což mělo dopad na vymezení předcházejícího trhu. Pokud by se uvedený pojem týkal paliva používaného pro výrobu elektřiny v „elektrárnách pokrývajících základní výkon“, které trvale zásobují soustavu elektřinou, musel by předcházející trh zahrnovat černé uhlí a plyn, které lze rovněž používat jako palivo pro „elektrárny pokrývajících základní výkon“.
- 80 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně a Řecké republiky.

- 81 Ohledně tohoto je třeba připomenout, že v bodě 189 odůvodnění a v článku 1 napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že zachování práv těžby hnědého uhlí ve prospěch žalobkyně vytvořilo situaci nerovných příležitostí mezi hospodářskými subjekty, pokud jde o přístup k „primárním palivům“ pro účely výroby elektřiny (viz bod 34 výše). Použitím výrazu „primární paliva“, který v kontextu napadeného rozhodnutí nemá technický význam, Komise zamýšlela pouze připomenout význam a zásadní úlohu hnědého uhlí na navazujícím trhu, a nikoli vymezit předcházející trh.
- 82 Stejně je tomu ohledně použití výrazu „elektrárny pokrývající základní výkon“ v napadeném rozhodnutí. Těmi jsou, jak tvrdí žalobkyně, elektrárny trvale dodávající elektřinu do soustavy, přičemž z napadeného rozhodnutí plyne, že Komise analyzovala všechny zdroje pro výrobu elektřiny, jakož i všechny druhy používaných technologií, a dospěla k závěru, že přístup k hnědému uhlí je v Řecku zásadní pro účely možného fungování skutečné či potenciální hospodářské soutěže na navazujícím trhu a že neměla za to, že předcházející trh je trh s hnědým uhlím z důvodu, že pouze toto palivo lze použít pro fungování elektráren, které trvale dodávají elektřinu do soustavy.
- 83 Tuto výtku je tudíž třeba odmítnout.
- Ke čtvrté výtce
- 84 Žalobkyně tvrdí, že vymezení předcházejícího trhu je nesprávné, neboť zeměpisně tento trh nemůže být omezen na produkci hnědého uhlí v Řecku, ale musí zahrnovat rovněž hnědé uhlí původem pocházející z ložisek nacházejících se v určitých sousedních zemích a na sousedních územích. Řecká republika dodává, že úvaha Komise ohledně nepravděpodobnosti dovozu hnědého uhlí je nesprávná, neboť na začátku roku 2009 vydala povolení na výrobu elektřiny z hnědého uhlí soutěžiteli žalobkyně, který si mohl zajistit dlouhodobé zásobování dováženým hnědým uhlím.
- 85 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 86 Je třeba uvést, že Komise v bodě 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že kvůli tomu, že hnědé uhlí má ze všech kategorií uhlí nejslabší výhřevnost, nemůže být převáženo na dlouhé vzdálenosti, obchod s hnědým uhlím prakticky neexistuje mimo přímé zásobování z ložisek nacházejících se blízko elektráren, které ho spotřebovávají. Komise rovněž uvedla, aniž to žalobkyně či Řecká republika zpochybnila, že jednak všechny hnědouhelné elektrárny v Unii se nacházejí v blízkosti ložisek hnědého uhlí, a jednak spotřeba dovezeného hnědého uhlí ve všech členských státech dosáhla 0,1 % a v Řecku neexistuje.
- 87 Mimoto ohledně hnědého uhlí z území sousedících s Řeckem Komise v bodě 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí poznamenala, že ložiska na daných územích jsou jednak vzdálena více než 100 km od řecké hranice, a tedy příliš daleko, aby mohla být možným zdrojem zásobování pro hnědouhelné elektrárny v řecké přenosové soustavě, a jednak jsou již těžena místními podniky pro účely výroby elektřiny pro místní soustavu. Proto ačkoli v bodě 161 odůvodnění napadeného rozhodnutí připouští teoretickou možnost uskutečnění dodávek hnědého uhlí z ložisek na uvedených územích pro elektrárny v řecké přenosové soustavě, v bodě 169 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyloučila, že by tato možnost mohla představovat reálnou alternativu řeckého hnědého uhlí.
- 88 Žalobkyně nicméně tvrdí, že obtíže s přepravou a náklady na přepravu hnědého uhlí jsou podstatně zmírněny, pokud jde o nabídky hnědého uhlí z určitých sousedních území Řecka, kvůli vyšší výhřevnosti a ceně tamního produktu. Na podporu tohoto tvrzení žalobkyně odkazuje na dopis zaslaný Komisi dne 8. února 2008. Tento dopis přitom neobsahuje žádnou analýzu týkající se hospodářské rentability dovozu hnědého uhlí z uvedených území. Žalobkyně se v uvedeném dopise totiž omezuje na tvrzení, že předcházející trh má větší rozměr, než tvrdí Komise v napadeném rozhodnutí, a jako důkaz předkládá tři nabídky obdržené od tří podniků, které se týkají dodávek hnědého uhlí z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Kosova.

- 89 Zprvá ohledně prvních dvou nabídek, které se týkají jednak dodávky 300 000 tun hnědého uhlí ročně z Kosova, s výhřevností 1 800 kcal/kg, jakož i 600 000 tun ročně z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, s výhřevností mezi 2 800 a 3 000 kcal/kg, a jednak dodávky 1 000 000 tun v roce 2007 z Kosova, s neupřesněnou výhřevností, je třeba uvést, že cena za toto množství hnědého uhlí ze spisu nevyplývá. Existence uvedených nabídek tedy nedostačuje jako důkaz, že dovoz uvedeného hnědého uhlí by byl hospodářsky rentabilní.
- 90 Ohledně třetí nabídky na lignit z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie v množství 300 000 tun ročně pro dvě elektrárny nacházející se poblíž hranic s uvedenou zemí, s výhřevností 2 700 kcal/kg, Komise uvádí, že cena, kterou má žalobkyně zaplatit, tedy 37,5 eura za tunu, se může lišit v závislosti na kvalitě nakonec dodaného produktu podle předem určeného pravidla. Nicméně žalobkyně nevysvětlila, zda by dovoz lignitu byl s ohledem na cenu skutečně rentabilní, za předpokladu, že by mohl být použit v hnědouhelných elektrárnách. Mimoto je třeba uvést, že dopis obsahující třetí nabídku uvádí obtíže, které by dovoz uvedených množství představoval na hranici, neboť by to znamenalo přejezd 60 kamionů denně, což by vyčerpalo proclívací kapacitu celního úřadu nejbližšího zásobovaným elektrárnám.
- 91 Zadruhé je třeba poznamenat, že podniky, které vydaly nabídky obdržené žalobkyní, se v uvedených nabídkách nezavázaly zajistit dodávku uvedeného paliva dlouhodobě. Žalobkyně přitom nepochybně poznámku Komise v bodě 203 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle které množství hnědého uhlí vyžadované hnědouhelnou elektrárnou po celou dobu její životnosti, tedy 40 až 45 let, je několik milionů tun. Komise například uvedla, že ložisko ve Vevi, které má zásoby ve výši 90 milionů tun, mělo zásobovat elektrárnu o výkonu 400 MW po dobu její životnosti, tedy přibližně 2 000 000 tun ročně.
- 92 Není tedy reálné se domnívat, že středně informovaný investor by se zavázal k vysokým nákladům, které jsou podle samotné žalobkyně spojeny s výstavbou hnědouhelné elektrárny s cílem vyrábět elektřinu v řecké přenosové soustavě, aniž by si zajistil dlouhodobé zásobování.
- 93 Zatřetí je třeba uvést, že žalobkyně neuvedla, zda přijala některou z obdržených nabídek, což je dalším náznakem, že je v rozhodné době nepovažovala za dostatečně kompetitivní. Dalším silným náznakem v tomto smyslu je neexistence dovozu hnědého uhlí do Řecka (viz bod 86 výše). Hnědé uhlí je totiž nejvíce používané palivo pro výrobu elektřiny v řecké přenosové soustavě, takže neexistence dovozu je těžko vysvětlitelná, pokud – jak v podstatě tvrdí žalobkyně – je přeprava hnědého uhlí ze sousedních území Řecka hospodářsky rentabilní.
- 94 Ačkoliv nelze vyloučit příležitostný dovoz hnědého uhlí ze sousedních území Řecka pro elektrárny nacházející se v blízkosti hranic Řecka a zemí na severu, je třeba mít za to, že žalobkyně neprokázala, že takový dovoz představuje skutečný alternativní zdroj zásobování ve vztahu k ložiskům v řecké přenosové soustavě.
- 95 Tento závěr není zpochybněn argumentem Řecké republiky vycházejícím ze skutečnosti, že dne 7. ledna 2009 byla společnosti Heron udělena licence na výstavbu hnědouhelné elektrárny, o kterou požádala 26. března 2007 (viz bod 16 výše), přičemž jako zdroje paliva uvedla ložiska mimo Řecko.
- 96 Jak totiž Komise správně tvrdí, licence udělená společnosti Heron dne 7. ledna 2009 nevysvětluje podrobně, jak bude uvedený podnik zásobován hnědým uhlím. Jak zdůrazňuje Komise, podrobnější vysvětlení je uvedeno ve stanovisku vydaném RAE v řízení, ve kterém byla tato licence udělena. Ze stanoviska přitom plyne, že společnost Heron jako hlavní zdroj hnědého uhlí pro plánovanou elektrárnu uvedla dvě ložiska v rámci řecké přenosové soustavy, přičemž jedno z nich, Vevi, se nachází 20 km od plánovaného místa výstavby. RAE uvedl, že společnost Heron je podnik, který učinil v řízení o udělení práv na těžbu z uvedeného ložiska nejvyšší nabídku a zmínil výstavbu železnice od uvedeného ložiska k nové elektrárně. Dovoz 3 000 000 tun z území Kosova je sice uveden jako

alternativní zdroj hnědého uhlí pro plánovanou elektrárnu, ale to neumožňuje mít za to, že společnost Heron o licenci na výstavbu hnědouhelné elektrárny požádala a získala ji, aniž měla opodstatněnou možnost zásobovat elektrárnu z ložiska nacházejícího se v její blízkosti, jako je ložisko Vevi.

- 97 Mimoto v odpovědi na otázky položené Tribunálem v rámci organizačních procesních opatření ze dne 26. ledna 2016, jakož i na jednání, Řecká republika potvrdila, že společnost Heron nepodléhala zákonné povinnosti plánovanou elektrárnu postavit. Jediný případný možný důsledek rozhodnutí uvedeného podniku vzdát se svého plánu je pozbytí licence na výstavbu. Pouhé získání uvedené licence společností Heron tedy neprokazuje, že by považovala výstavbu plánované elektrárny za možnou, pokud by nezískala práva na těžbu z ložiska Vevi.
- 98 Existence licence udělené společnosti Heron tedy nedostačuje k prokázání, že výstavba hnědouhelné elektrárny v řecké přenosové soustavě je hospodářsky rentabilní bez přístupu k ložiskům hnědého uhlí na uvedeném území. Skutečnost, že jediný případ uvedený ve spisu, kdy podnik uvedl dovezené hnědé uhlí jako možný zdroj zásobování plánované elektrárny je případ, kdy tentýž podnik požádal o udělení práv na těžbu z ložiska nacházejícího se 20 km od plánované elektrárny a učinil nejvyšší nabídku v dotčeném řízení, je spíše indikací hospodářské nezbytnosti existence ložisek poblíž hnědouhelných elektráren. Dodatečným náznakem je skutečnost, že – jak Komise uvedla na jednání, aniž to žalobkyně či Řecká republika zpochybnila – společnost Heron, která nakonec nezískala práva na těžbu z ložiska Vevi, dosud nezahájila plánovanou výstavbu elektrárny.
- 99 Konečně, jak uvedla Komise, nic v licenci udělené společnosti Heron nebo v příslušném stanovisku RAE nenaznačuje, že množství hnědého uhlí, které by mohlo být dovezeno, by bylo zajištěno po celou dobu životnosti plánované elektrárny, a Řecká republika ani neposkytla žádný údaj týkající se ceny hnědého uhlí, které by společnost Heron dovážela, který by umožnil srovnat jeho rentabilitu pro účely výroby elektřiny v řecké přenosové soustavě s hnědým uhlím nacházejícím se v řeckých ložiscích.
- 100 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy musí být tento žalobní důvod zamítnut.
- 101 Je tedy třeba učinit závěr, že žalobkyně neprokázala existenci pochybení při vymezení předcházejícího trhu provedeného Komisí v napadeném rozhodnutí. První část tedy není opodstatněná.

Ke druhé skupině, týkající se vymezení navazujícího trhu

- 102 Je třeba připomenout, že Komise v bodě 162 odůvodnění napadeného rozhodnutí vymezila navazující trh jako trh výroby elektřiny v elektrárnách v rámci řecké přenosové soustavy a trh s elektřinou dovezenou přes propojovací zařízení pro účely jejího dalšího prodeje.
- 103 Pro účely napadení takového vymezení navazujícího trhu žalobkyně v podstatě uvádí dvě výtky, které Komise zpochybňuje.
- K první výtce
- 104 Žalobkyně tvrdí, že Komise pro vymezení navazujícího trhu nesprávně použila údaje získané před vytvořením povinného denního systému a že nezohlednila míru liberalizace uvedeného trhu.
- 105 Komise popírá tvrzení žalobkyně.
- 106 Je třeba bez dalšího uvést, že i za předpokladu, že by se toto tvrzení prokázalo, neumožňuje to učinit závěr, že vymezení navazujícího trhu provedené Komisí je chybné. Sama žalobkyně neuvádí, zda by Komise, kdyby se opírala o relevantnější údaje, vymezila uvedený trh jinak.

107 V každém případě z napadeného rozhodnutí, při jeho úplném výkladu, vyplývá, že Komise svoji analýzu navazujícího trhu založila na souhrnu skutečností, které jí byly předány před přijetím uvedeného rozhodnutí. Nijak z něj neplyne, jak potvrzují body 201 až 203 níže, že Komise omezila své posouzení na zohlednění skutečností, které obdržela do 18. října 2006. Naopak, Komise v bodech 103 až 106 odůvodnění napadeného rozhodnutí popsala pravidla řídicí uvedený trh, která rovněž přezkoumala v bodech 164 až 166 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, a v bodě 222 odůvodnění uvedeného rozhodnutí zohlednila určité zvláštnosti relevantního trhu, aby konstatovala, že hnědé uhlí je nejvýhodnější palivo k výrobě elektřiny v řecké přenosové soustavě.

108 Tato výtky proto musí být zamítnuty.

– Ke druhé výtce

109 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně opomenula rozlišit soutěžní tlak vytvářený dováženou elektřinou v závislosti na typu paliva. Například elektřina dovezená z vodních a jaderných elektráren je jasně levnější než elektřina vyrobená v Řecku a vstupuje do soustavy přednostně, takže z trhu vylučuje ostatní elektrárny fungující na hnědé uhlí.

110 Tento argument, který Komise zpochybňuje, neodpovídá skutečnostem. Komise totiž zahrнула dovezenou elektřinu do navazujícího trhu, jak plyne z definice dotčeného trhu uvedené v bodě 162 odůvodnění napadeného rozhodnutí a v bodě 102 výše. Konstatovala přitom, že skutečná kapacita dovozu v době rozhodné z hlediska skutkových okolností představovala pouze 7 % instalované kapacity na navazujícím trhu, což žalobkyně nezpochybnila. Komise tedy neopomněla zohlednit soutěžní tlak dovezené elektřiny, ale s ohledem na relativně malé množství takové elektřiny ve vztahu k celkové výrobní instalované kapacitě v řecké přenosové soustavě a spotřebě měla za to, že v době rozhodné z hlediska skutkových okolností bylo hnědé uhlí zvláště atraktivním palivem pro výrobu elektřiny na uvedeném trhu.

111 Druhá výtka tedy musí být zamítnuta.

112 Je tedy třeba učinit závěr, že žalobkyně neprokázala existenci pochybení při vymezení navazujícího trhu provedeného Komisí v napadeném rozhodnutí. Druhá skupina tedy není opodstatněná.

113 Vzhledem k tomu, že nebylo konstatováno žádné pochybení při vymezení trhů uvedených v napadeném rozhodnutí, musí být první část prvního žalobního důvodu zamítnuta.

Ke třetí části prvního žalobního důvodu, vycházející z neexistence nerovných příležitostí ke škodě nových soutěžitelů

114 Podle judikatury Soudního dvora systém nenarušené hospodářské soutěže totiž může být zaručen pouze tehdy, je-li zabezpečena rovnost příležitostí mezi jednotlivými hospodářskými subjekty. Z toho plyne, že pokud je nerovnost příležitostí mezi hospodářskými subjekty, a tedy narušení hospodářské soutěže, důsledkem státního opatření, potom je takové opatření v rozporu s článkem 86 odst. 1 ES ve spojení s článkem 82 ES (viz kasační opravný prostředek, body 43 a 44 a citovaná judikatura).

115 Je třeba připomenout, že Komise měla v napadeném rozhodnutí, za to, že sporná opatření mohla vést k nerovným příležitostem ve prospěch žalobkyně, protože jí poskytovala téměř výhradní přístup k hnědému uhlí použitelnému k výrobě elektřiny v řecké přenosové soustavě, přičemž jde o palivo, které je k tomuto účelu nejvhodnější.

116 Žalobkyně v podstatě uplatňuje pět výtek, kterými tento závěr vyvrací.

117 Komise tyto výtky zpochybňuje.

K první výtce

- 118 Žalobkyně uvádí, že práva na těžbu přibližně 2 000 milionů tun zásob hnědého uhlí, včetně 1 230 milionů tun zásob určených k výrobě elektřiny, nebyla v době rozhodné z hlediska skutkových okolností dosud udělena. Její soutěžitelé tedy mohli získat hnědé uhlí prostřednictvím žádosti o udělení takových práv. Pravidla platná v tomto ohledu jsou *de facto* stejná pro všechny podniky od roku 1994, kdy byla naposledy udělena žalobkyni. Výběrové řízení bylo zahájeno a téměř ukončeno pro ložisko Vevi.
- 119 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 120 Zaprvé je třeba uvést, že z bodů 5 až 12 výše plyne, že v době rozhodné z hlediska skutkových okolností byla žalobkyni udělena práva na průzkum a těžbu na téměř všechna veřejná ložiska hnědého uhlí v Řecku, ohledně kterých byla práva udělena. Konkrétně práva udělená žalobkyni ke dni 1. ledna 2007 představovala přibližně 2 200 milionů tun a 91 % zásob ve veřejných ložiscích, ohledně kterých byla taková práva udělena.
- 121 Rovněž z bodu 11 výše plyne, že ohledně přibližně 4 500 milionů tun zásob hnědého uhlí v Řecku byla práva na průzkum a těžbu udělena třetím osobám, přičemž uhlí, které může být použito pro výrobu elektřiny v hnědouhelných elektrárnách, které nepatří žalobkyni, dosahuje množství přibližně 85 milionů tun.
- 122 Největší část práv na těžbu, která byla udělena žalobkyni, byla udělena buď prostřednictvím ministerských rozhodnutí přijatých na základě čl. 36 odst. 3 zákona č. 3734/2009, nebo prostřednictvím zvláštního legislativního nástroje, jako je například zákon č. 134/1975, z něhož nemohli mít soutěžitelé žalobkyně prospěch.
- 123 Je nesporné, že čl. 36 odst. 3 zákona č. 3734/2009 zrušil čl. 3 odst. 3 zákona č. 134/1975, který byl zpochybněn v článku 1 napadeného rozhodnutí. Nicméně uvedené zrušení nastalo po přijetí napadeného rozhodnutí a představuje pouhé opatření přijaté za účelem vyhovění napadenému rozhodnutí. Neprokazuje tedy, že analýza provedená Komisí v napadeném rozhodnutí byla nesprávná.
- 124 Mimoto a v každém případě, jak žalobkyně a Řecká republika přiznávají, právě v roce 1994 na základě zákona č. 134/1975 byla naposledy udělena práva na těžbu z veřejných ložisek hnědého uhlí v Řecku, a to přímo žalobkyni prostřednictvím ministerského rozhodnutí. Ačkoli tedy horní zákon formálně nevylučuje možnost udělit podnikům jiným než žalobkyni dosud neudělená práva k veřejným ložiskům hnědého uhlí, nebylo v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí uvedeným podnikům přiděleno žádné významné ložisko navzdory jejich zájmu. Žalobkyně byla ve skutečnosti jediný podnik, který mohl těžit významné množství hnědého uhlí na předcházejícím trhu.
- 125 Pouhé zrušení zákona č. 134/1975 tedy nestačí k nápravě situace nerovných příležitostí na velkoobchodním trhu s elektřinou, způsobené zachováním přednostního přístupu žalobkyně k právům na těžbu hnědého uhlí.
- 126 V tomto ohledu je třeba dodat, že Řecká republika ani během správního řízení, ani v řízení před Tribunálem neuvedla žádný argument odůvodňující neudělení práv na těžbu k nepřiděleným ložiskům, a zejména k významným ložiskům jako například Dráma a Ellassona.
- 127 Mimoto horní zákon nebrání ani žalobkyni požádat a získat práva na těžbu v dosud nepřidělených ložiscích. Proto i kdyby se Řecká republika rozhodla udělit práva na těžbu z takových ložisek podle postupu stanoveného horní zákonem, nemožňuje to samo o sobě zajistit, aby soutěžitelé žalobkyně na navazujícím trhu získali dostačující přístup k hnědému uhlí jako palivu pro výrobu elektřiny. Žalobkyně totiž může uvedeným postupem získat dotčená práva, a v důsledku toho navýšit své portfolio.

- 128 Zadruhé je třeba uvést, že Řecká republika nepřijala žádné alternativní opatření k udělení práv na těžbu, které by mohlo zajistit soutěžitelům žalobkyně dostatečný přístup k hnědému uhlí jako palivu pro účely výroby elektřiny nebo zrušit případné výhody, které má žalobkyně ze svého téměř výhradního přístupu k uvedenému palivu.
- 129 Zatřetí z bodu 80 odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že Řecká republika přijala po liberalizaci navazujícího trhu určitá asymetrická opatření k újmě žalobkyně. Jelikož v podstatě spočívají v organizaci výběrových řízení – s vyloučením žalobkyně – na výstavbu elektráren fungujících na jiná paliva než hnědé uhlí, nemohou přitom uvedená opatření zajistit soutěžitelům žalobkyně dostačující přístup k hnědému uhlí jako palivu pro výrobu elektřiny.
- 130 Z předchozího plyne, že žalobkyně v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí skutečně požívala výhradního přístupu k hnědému uhlí jako palivu pro výrobu elektřiny, navzdory formální možnosti udělit práva na těžbu pro dosud nepřidělená ložiska jejím soutěžitelům.
- 131 Tato výtku proto musí být zamítnuta.

Ke druhé výtce

- 132 Žalobkyně, podporovaná Řeckou republikou, poznamenává, že Komise sama připouští, že na navazujícím trhu mohou všechny podniky požádat o licenci na výrobu elektřiny a získat ji, a že v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí již významné množství podniků takovou licenci získalo. Okolnost, že k datu přijetí napadeného rozhodnutí nebyly dosud uděleny licence k výstavbě hnědouhelných elektráren, neplyne ze situace nerovných příležitostí, ale z objektivních důvodů, jako je nemožnost zajistit buď dostatečné zásobování palivem, nebo požadovanou finanční kapacitu. Příchod významných evropských podniků do Řecka, zvláště intenzivní po přijetí napadeného rozhodnutí, prokazuje otevření navazujícího trhu novým výrobci, což neodůvodňuje další existenci subvencovaných výběrových řízení.
- 133 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 134 Jednak je třeba uvést, že skutečnost, že soutěžitelé žalobkyně, včetně velkých podniků, mohli získat licence na výrobu elektřiny v řecké přenosové soustavě, neproazuje neexistenci nerovných příležitostí na uvedeném trhu v jejich neprospěch. To pouze prokazuje, že překážky vstupu na trh nevylučují veškerou soutěž.
- 135 Z tabulek č. 12 a č. 14 napadeného rozhodnutí mimoto plyne, že v roce 2006, a tedy pět let před částečnou liberalizací navazujícího trhu, žalobkyně jednat disponovala 90 % instalované výrobní kapacity v řecké přenosové soustavě a jednat vyráběla 93,6 % veškeré distribuované elektřiny. Míra, v jaké mohli soutěžitelé žalobkyně vstoupit na uvedený trh v době rozhodné z hlediska skutkových okolností, byla tedy spíše taková, že prokazovala přetrvávání situace nerovnosti mezi žalobkyní a jejími soutěžiteli, a to tím spíše že řecká přenosová soustava podle samotné žalobkyně neměla dostatečnou kapacitu, která by v zásadě mohla být napravena vstupem nových soutěžitelů.
- 136 Na druhé straně z bodů 77 a 211 odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, aniž to žalobkyně nebo Řecká republika zpochybňují, že všechny žádosti o licenci na výstavbu hnědouhelných elektráren podané soutěžiteli žalobkyně před přijetím napadeného rozhodnutí byly zamítnuty. Sama žalobkyně uznala, že jedním z hlavních důvodů uvedených zamítnutí byla nemožnost, aby si žadatelé zajistili dostačující zásobování hnědým uhlím, což Komise rovněž konstatovala v bodě 211 odůvodnění napadeného rozhodnutí. To prokazuje, spíše než vyvrací obtíže, se kterými se setkávaly ostatní hospodářské subjekty při výstavbě hnědouhelných elektráren, když nemají přístup k velkým ložiskům.
- 137 Projednávaný žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

Ke třetí výtce

- 138 Žalobkyně tvrdí, že její soutěžitelé si mohou zajistit dostačující přístup ke hnědému uhlí jako palivu pro výrobu elektřiny nákupem nebo spoluprací s podniky, které již mají práva na těžbu hnědého uhlí v Řecku. Nicméně žádný podnik žalobkyni nikdy nepožádal o dodávky hnědého uhlí.
- 139 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 140 Ohledně ložisek, z nichž těží jiné podniky než žalobkyně, je třeba uvést, že Komise v bodě 203 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, aniž to žalobkyně či Řecká republika zpochybnila, že velmi malá ložiska roztroušená na řeckém území nemohou představovat reálný zdroj paliva pro elektrárny. Komise v tomto ohledu poznamenala, že náklady na logistiku spojené se zásobováním hnědouhelné elektrárny, jejíž spotřeba za dobu její životnosti v délce 40 až 45 let je několik desítek milionů tun, z mnoha roztroušených ložisek by byly nadměrné.
- 141 Z bodu 51 odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom plyne, že soukromá ložiska hnědého uhlí v držení jiných podniků než žalobkyně jsou malá a představují v průměru 9 milionů tun zásob a že s jedinou výjimkou se v žádném z uvedených ložisek od roku 2003 netěží.
- 142 Ohledně veřejných ložisek hnědého uhlí v držení jiných podniků než žalobkyně z bodu 52 odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že z deseti ložisek tohoto druhu na řeckém území pouze tři mají nezanedbatelné zásoby a v roce 2001 se v nich stále těžilo, přičemž žalobkyně si smluvně zajistila zásobování většinou hnědého uhlí spotřebovávanou jednou z jejích elektráren ze dvou uvedených ložisek. Z bodu 52 odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž plyne, že držitelé uvedených dvou ložisek, v nichž se dosud těžilo v roce 2001, přišli o práva na těžbu v roce 2003.
- 143 S ohledem na slabé množství zásob v držení jiných podniků než žalobkyně, které by mohly být využívány jejími soutěžiteli jako zdroje paliva na navazujícím trhu, nemohla teoretická možnost získat hnědé uhlí od uvedených podniků odstranit nerovné příležitosti mezi žalobkyní a jejími soutěžiteli zjištěné Komisí.
- 144 Ohledně možnosti kupovat hnědé uhlí od žalobkyně z dopisu Řecké republiky zaslaného dne 5. července 2004 Komisi plyne, že veškerá produkce hnědého uhlí žalobkyně byla v době rozhodné z hlediska skutkových okolností využívána pro její vlastní elektrárny a nebyla – ani ve skutečnosti ani potenciálně – činná jako prodejce na předcházejícím trhu. Žádný průměrně informovaný podnikatel by tudíž nepřevzal dlouhodobé investiční náklady na výstavbu elektrárny s tím, že by hodlal hnědé uhlí odebírat z ložisek žalobkyně.
- 145 Mimoto kdyby si soutěžitelé žalobkyně museli zajišťovat nezbytné palivo pro své elektrárny u žalobkyně, nemusela by žalobkyně nezbytně mít hospodářský zájem dodávat jim hnědé uhlí za konkurenceschopnou cenu, nebo za vhodných podmínek, neboť by ji to vystavilo silnější hospodářské soutěži na navazujícím trhu.
- 146 Jak konstatovala Komise, ani možnost koupit hnědé uhlí od žalobkyně tedy nemohla odstranit nerovné příležitosti mezi žalobkyní a jejími soutěžiteli.
- 147 Tato výtka proto musí být zamítnuta.

Ke čtvrté výtce

- 148 Žalobkyně uvádí, že Komise nesprávně pouze z jejího dominantního postavení na předcházejícím trhu, které však plyne z čistě historických důvodů, odvodila existenci překážky pro vstup na navazující trh. Žalobkyně a Řecká republika dodávají, že Komise měla vědět, že liberalizace trhu je postupná a nemůže použít napadené rozhodnutí k urychlení vstupu soutěžitelů na uvedený trh.
- 149 Uvedené argumenty, které Komise zpochybňuje, neodpovídají skutečným. Komise v napadeném rozhodnutí nekonstatovala, že existuje nějaká překážka vstupu na navazující trh pouze na základě dominantního postavení žalobkyně na předcházejícím trhu. Jak bylo uvedeno v bodě 34 výše, Komise konstatovala existenci nerovných příležitostí mezi žalobkyní a jejími soutěžiteli z důvodu přednostního přístupu žalobkyně k hnědému uhlí jako palivu pro výrobu elektřiny. Skutečnost, že uvedené nerovné příležitosti lze vysvětlit historickými důvody, i kdyby se prokázala, neznamená, že nerovné příležitosti nejsou skutečné.
- 150 Jediným cílem, který Komise sledovala v napadeném rozhodnutí, je odstranit nerovné příležitosti, které byly v uvedeném rozhodnutí konstатовány, a nikoli zajistit soutěžitelům žalobkyně zrychlené začleňování na navazující trh či jeho část. Napadené rozhodnutí totiž nestanoví žádný strop pro vstup na trh, který by byl považovaný za přijatelný. Žalobkyně tedy nemůže uvedené rozhodnutí kritizovat z důvodu, že by bylo neoprávněně použito ke zrychlení vstupu jejích soutěžitelů na uvedený trh.
- 151 Tuto výtku je tudíž třeba odmítnout.

K páté výtce

- 152 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila pochybení, když v napadeném rozhodnutí konstatovala, že hnědé uhlí bylo v době rozhodné z hlediska skutkových okolností nejvýhodnějším palivem pro výrobu elektřiny v řecké přenosové soustavě a že žalobkyně jako jediná k němu měla přístup, což Komise zpochybňuje. Žalobkyně v této části neuvádí žádný argument na podporu uvedeného tvrzení, ale omezuje se na odkaz na různé části žaloby, které uvedené tvrzení podle ní potvrzují.
- 153 Především žalobkyně odkazuje na část žaloby, v níž uvádí, že Řecká republika od liberalizace navazujícího trhu ohlásila, že přidělování práv na těžbu v ložiscích hnědého uhlí se bude nadále odehrávat v otevřeném výběrovém řízení. Přitom již bylo v bodech 120 až 129 výše v podstatě vysvětleno, že navzdory této teoretické možnosti má přednostní přístup k veřejným ložiskům hnědého uhlí žalobkyně.
- 154 Mimoto žalobkyně uvádí, že Řecká republika jí neudělila nová práva na těžbu, a to ani stran ložisek, na kterých již podnikla průzkum. To je samo o sobě nesporné. Nicméně okolnost, že žalobkyni nebyla udělena další práva na těžbu, nemůže jejím soutěžitelům umožnit získat hnědé uhlí nezbytné k provozu elektráren a neomezuje její přednostní přístup k zásobám hnědého uhlí, k nimž jí byla taková práva dříve udělena.
- 155 Dále žalobkyně odkazuje na část žaloby, v níž uvádí, že řecká právní úprava nezakazuje výrobcům elektřiny výstavbu nových hnědouhelných elektráren, a upřesňuje, že její soutěžitelé upřednostňují výstavbu elektráren na jiná paliva, protože ačkoli je hnědé uhlí jako palivo levné, investice nezbytné k výstavbě hnědouhelné elektrárny jsou dvojnásobné ve srovnání s investicemi nezbytnými k výstavbě plynové elektrárny.
- 156 Zaprvé je třeba uvést, že skutečnost, že hnědouhelné elektrárny vykazují relativně nízké variabilní náklady, ale vyšší pevné náklady a amortizaci, než jsou spojeny s výstavbou plynové elektrárny, byla výslovně uznána Komisí v bodě 222 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i v jejích vyjádřeních předložených Tribunálu.

- 157 Nicméně s ohledem na zvláštnosti právní úpravy navazujícího trhu tato okolnost nevyvrací skutečnost, že hnědé uhlí bylo v době rozhodné z hlediska skutkových okolností nejvýhodnějším palivem k výrobě elektřiny v řecké přenosové soustavě.
- 158 Jak totiž plyne z bodu 22 výše a z odpovědi účastníků řízení na organizační procesní opatření, na povinném denním trhu vstupuje elektřina vyrobená v elektrárnách s nízkými variabilními náklady, včetně hnědouhelných, do přenosové soustavy v programu vypracovaném HTSO před elektřinou vyrobenou v elektrárnách fungujících na paliva s vyššími variabilními náklady, jako je plyn, mazut a nafta.
- 159 Hnědouhelné elektrárny, které téměř každý den nabízí svoji elektřinu za cenu nižší než CSS, dodávají elektřinu na povinný denní trh ve velmi vysokém procentuálním podílu své kapacity a jsou rentabilní v jakoukoli denní i noční hodinu. V nočních hodinách, kdy je poptávka po elektřině nižší, pochází prodávaná elektřina z hnědého uhlí, což prokazuje, že může být na trh prodána, aniž se podrobila soutěži ze strany elektřiny vyrobené z jiných paliv. Pouze v denních hodinách, kdy je vyšší poptávka, může na řecký trh kromě elektřiny vyrobené z hnědého uhlí proudit elektřina vyrobená v jiných elektrárnách fungujících na jiná paliva, neboť CSS je v těchto obdobích obecně vyšší, než jsou variabilní náklady uvedených elektráren.
- 160 Jak tedy Komise uvedla v bodě 222 odůvodnění napadeného rozhodnutí, povinný denní trh je koncipován tak, že CSS umožňuje elektrárnám, které mají nízké variabilní náklady a předkládají nabídky za ceny nižší než CSS, prodávat elektřinu v programu vypracovaném HTSO se ziskem, a tak pokrýt pevné náklady.
- 161 Zadruhé z odpovědi účastníků řízení na otázky položené Tribunálem v rámci organizačních procesních opatření dne 26. ledna 2016 plyne, že náklady uvedené v tabulce č. 15 napadeného rozhodnutí pro jednotlivé technologie sloužící k výrobě elektřiny zahrnují zároveň variabilní i pevné náklady. Přitom průměrné náklady hnědouhelných elektráren na výrobu elektřiny uvedené v této tabulce jsou nejnižší ze všech druhů tepelných elektráren.
- 162 Je tedy třeba mít za to, že argument žalobkyně vycházející ze skutečnosti, že hnědouhelné elektrárny mají vysoké pevné náklady, neumožňuje zpochybnit závěr Komise, podle kterého bylo v Řecku v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí hnědé uhlí nejvýhodnějším palivem pro výrobu elektřiny.
- 163 Konečně žalobkyně odkazuje na určité části žaloby, podle kterých vysoké pevné náklady hnědouhelných elektráren a vysoký počet plánů na výstavbu elektráren fungujících na mazut a plyn prokazují, že posledně uvedená paliva jsou stejně konkurenceschopná jako hnědé uhlí.
- 164 Zprv je třeba uvést, že argumenty žalobkyně vycházející z menší výhodnosti hnědého uhlí jako paliva pro výrobu elektřiny z důvodu vysokých pevných nákladů hnědouhelných elektráren byly přezkoumány a zamítnuty v bodech 156 až 160 výše.
- 165 Zadruhé existence určitých plánů a žádostí týkajících se výstavby plynových elektráren musí být uvedena do perspektivy se skutečností, že kdyby soutěžitelé žalobkyně rovněž projevili zájem o výstavbu hnědouhelných elektráren a podali žádost o licence, nezískali by navzdory liberalizaci navazujícího trhu od roku 2001 práva na těžbu z hnědouhelných ložisek dostatečně významných, aby z nich mohli zásobovat elektrárnu po celou dobu její průměrné životnosti, což je v praxi nutí uchýlit se k jiným palivům, i když jsou méně konkurenceschopná, pokud chtějí být přítomni na navazujícím trhu.
- 166 Mimoto kdyby jiná paliva než hnědé uhlí byla ve vztahu k němu dostatečně konkurenceschopná, bylo by obtížně vysvětlitelné, proč je na navazujícím trhu nedostatečná kapacita, jejíž existence byla zdůrazněna samotnou žalobkyní, a kvůli které se Řecká republika musela uchýlit k subvencovaným nabídkám, aby povzbudila výstavbu nových elektráren s cílem zajistit bezpečné zásobování.

- 167 Rovněž je těžko vysvětlitelné, proč procentní podíl elektřiny vyrobené v hnědouhelných elektrárnách v letech 2004 až 2006 v řecké přenosové soustavě vysoce převyšoval procentní podíl instalované kapacity, jak plyne ze srovnání tabulek č. 11 a č. 14 napadeného rozhodnutí, což Komise správně konstatovala v bodě 86 odůvodnění uvedeného rozhodnutí.
- 168 Stejně tak neposkytla žalobkyně přesvědčivé důkazy vysvětlující, proč sama nevyužila příležitost diverzifikovat své zdroje zásobování palivem nahrazením hnědouhelných elektráren na konci jejich životnosti elektrárnami fungujícími na jiná paliva, což by bylo rozumné, pokud by uvedená paliva byla skutečně konkurenceschopná ve vztahu k hnědému uhlí, namísto – jak Komise konstatovala v bodě 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí – aby žádala a získala licence na nahrazení svých hnědouhelných elektráren jinými hnědouhelnými elektrárnami.
- 169 Zatřetí Komise konkrétně ohledně mazutu ve vyjádřeních předložených Tribunálu uvedla, aniž to bylo zpochybněno, že do okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí nebylo v Řecku vydáno žádné povolení pro elektrárny fungující na mazut.
- 170 Začtvrté ohledně skutečnosti, že společnost Heron získala licenci na výstavbu hnědouhelné elektrárny, o kterou požádala dne 26. března 2007 (viz bod 16 výše), je třeba uvést, že samotná skutečnost, že v Řecku byla vydána jediná licence navzdory výhodám hnědého uhlí jako paliva pro výrobu elektřiny, spíše odhaluje, že se soutěžitelé žalobkyně setkávají se skutečnými obtížemi z důvodu omezeného přístupu k hnědému uhlí. Uvedené obtíže se zdají ještě pravděpodobnější, když se zohlední, což hlavní účastníci řízení na jednání potvrdili, že elektrárna plánovaná společností Heron nebyla postavena.
- 171 Ze všeho výše uvedeného plyne, že žalobkyně neprokázala, že se Komise dopustila pochybení, když měla za to, že hnědé uhlí bylo nejvýhodnějším palivem pro výrobu elektřiny v řecké přenosové soustavě.
- 172 Tato výtka proto musí být zamítnuta.
- 173 Vzhledem k tomu, že žádná z výtek uplatněných na podporu třetí části prvního žalobního důvodu není opodstatněná, je třeba zamítnout rovněž tuto část.

K páté části prvního žalobního důvodu, která vychází z údajného zjevně nesprávného posouzení, že Komise nezohlednila vývoj navazujícího trhu

- 174 Žalobkyně tvrdí, že Komise založila napadené rozhodnutí na situaci trvajícím na začátku vyšetřování, přičemž v té době se navazující trh částečně otevíral hospodářské soutěži. Mezi tímto okamžikem a datem přijetí napadeného rozhodnutí prošel navazující trh zásadními změnami, které Komise nesprávně nezohlednila. To představuje zjevně nesprávné posouzení, které musí vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.
- 175 Na podporu této části, kterou Komise zpochybňuje, žalobkyně uplatňuje dvě výtky.

K první výtce

- 176 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí často odkazuje na neaktuální údaje a posouzení, které již neodrážejí situaci na navazujícím trhu, a to navzdory skutečnosti, že obdržela důležité informace týkající se vývoje uvedeného trhu z pohledu právní úpravy a hospodářské soutěže. Konkrétně opomněla zohlednit zaprvé rostoucí význam plynu, který umožnil jednomu podniku soutěžit se žalobkyní v hodinách nízké poptávky, jakož i uvedení do provozu nových elektráren, zadruhé skutečnost, že hodiny provozní špičky, během kterých se žalobkyní soutěží všechny

elektrárny, trvají většinu dne, s ohledem na stav nedostatečné kapacity navazujícího trhu, zatřetí rostoucí význam mazutu a začtvrté náklady nesené hnědohelnými elektrárnami z důvodu jejich znečišťujících emisí, kvůli kterým je toto palivo čím dál tím méně výhodné.

- 177 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 178 Zprv je třeba uvést v rozsahu, v němž žalobkyně vytýká Komisi, že se v napadeném rozhodnutí opírá o neaktuální údaje a posouzení, že žalobkyně neuvádí žádnou skutečnost, konstatovanou v uvedeném rozhodnutí, která by byla zastaralá ke dni jeho přijetí.
- 179 Zadruhé ohledně významu plynu a uvedení do provozu nových elektráren na navazujícím trhu je třeba uvést, že v bodě 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise konstatovala, že na konci roku 2006 patřilo 90 % instalované výrobní kapacity v řecké přenosové soustavě žalobkyni, aniž to žalobkyně zpochybnila, přičemž její soutěžitelé měli pouze dvě plynové elektrárny a určitý počet malých zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny a elektráren fungujících na obnovitelné zdroje energie.
- 180 V bodě 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise rovněž konstatovala, aniž to Řecká republika či žalobkyně zpochybnila, že posledně uvedená se v listopadu 2007 rozhodla požádat o licence na výstavbu nových elektráren, z toho dvou hnědohelných, a že měla za to, že by v roce 2011 mohla nadále mít více než 75 % instalované kapacity v propojené soustavě.
- 181 Komise rovněž v bodě 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že na základě právních předpisů použitelných na postup udělování licencí na výrobu elektřiny po liberalizaci trhu žalobkyně a jedenáct provozovatelů požádali a získali takové licence na výstavbu nových plynových elektráren, na základě nabídkového řízení vyhlášeného RAE v roce 2001, které vyloučilo zejména hnědohelné elektrárny. Komise rovněž uvedla, že další licence byly vydány od roku 2001 na výstavbu elektrárny s kombinovaným cyklem.
- 182 Komise rovněž v bodě 77 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že soutěžitelé žalobkyně podali tři žádosti o licence na výstavbu hnědohelných elektráren, které byly všechny zamítnuty. V tomtéž bodě odůvodnění Komise uvedla, že společnost Heron v roce 2007 požádala o licenci na hnědohelnou elektrárnu a elektrárnu fungující na biomasu a o udělení těžebních práv k ložisku Vevi, přičemž v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí dosud nebylo přijato žádné rozhodnutí v tomto ohledu. Komise měla za to, že to prokazuje, že jednak soutěžitelé žalobkyně mají zájem o výstavbu hnědohelných elektráren a jednak z důvodu jejich technických charakteristik, životnosti a rozsahu investic může být jejich výstavba povolena pouze v případě, že by uvedeným soutěžitelům byla k dispozici významná ložiska, neboť uvedení soutěžitelé jsou jinak nuceni uchýlit se hlavně k plynu, aby mohli působit na navazujícím trhu.
- 183 Je tedy třeba konstatovat, že Komise přezkoumala navazující trh jednak s ohledem na události, které se na uvedeném trhu odehrály v období bezprostředně předcházejícím přijetí napadeného rozhodnutí, včetně zejména existence určitých plynových elektráren, jejichž produkce by mohla soutěžit s produkcí žalobkyně, a jednak s ohledem na předvídané otevření nových elektráren fungujících na různé technologie. Skutečnost, že Komise měla v napadeném rozhodnutí za to, že hnědé uhlí je nejvýhodnější palivo pro výrobu elektřiny na navazujícím trhu a téměř výhradní přístup žalobkyně k uvedenému palivu mohl posílit její dominantní postavení na uvedeném trhu, tedy nevznikla v důsledku nedostatečného zohlednění úlohy určitých fungujících či plánovaných elektráren, ale na základě posouzení jednotlivých skutečností konstatovaných v napadeném rozhodnutí, které se liší od posouzení navrhovaného žalobkyní. Žalobkyně přitom nevysvětluje, proč by posouzení v napadeném rozhodnutí mělo být chybné.
- 184 Zatřetí, pokud jde o údajnou skutečnost, že hodiny provozní špičky trvají většinu dne je třeba bez dalšího uvést, že jde o ničím nepodpořené tvrzení. Žalobkyně totiž své tvrzení doprovodila odkazem na dokumenty ve spisu, které uvádí, že poptávka po elektřině v letech 1997 až 2000 ročně rostla

v průměru o 5,4 %, ale neprokazují, že hodiny provozní špičky tvoří většinu. Přitom i za předpokladu, že by se toto tvrzení potvrdilo, nepostačilo by ke konstatování, že hnědé uhlí nebylo v období bezprostředně předcházejícím přijetí napadeného rozhodnutí nejvýhodnějším palivem pro výrobu elektřiny na navazujícím trhu, neboť žalobkyně nepochybně, že existují hodiny mimo špičku, kdy jsou hnědouhelné elektrárny v provozu s vyloučením ostatních tepelných elektráren, což vysvětluje skutečnost, že procentní podíl elektřiny na navazujícím trhu vyrobené v hnědouhelných elektrárnách vysoce převyšuje procentní podíl instalované kapacity uvedených elektráren (viz body 70 a 167 výše).

185 Začtvrté ohledně rostoucího významu mazutu postačí připomenout, že ke dni přijetí napadeného rozhodnutí nebylo vydáno žádné povolení pro elektrárny fungující na mazut (viz bod 169 výše).

186 Konečně zapaté ohledně nákladů nesených hnědouhelnými elektrárnami kvůli jejich znečišťujícím emisím je třeba uvést, že žalobkyně neuvádí skutečný význam uvedených nákladů a nevysvětluje, proč by z hnědé uhlí dělaly méně výhodné palivo pro výrobu elektřiny. Přitom jako podnik vyrábějící elektřinu v elektrárnách, které využívají velmi různorodé technologie, je žalobkyně v nejlepším postavení k tomu, aby poskytla Tribunálu údaje, které by prokázaly, že výroba elektřiny z hnědé uhlí již není v řecké přenosové soustavě z hospodářského hlediska výhodnější než výroba z jiných paliv.

187 První výtku je tedy třeba zamítnout.

Ke druhé výtce

188 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když v napadeném rozhodnutí nezohlednila opatření přijatá Řeckou republikou pro účely omezení jejího podílu na trhu, který se nepřetržitě zmenšuje od roku 2001.

189 Komise zpochybňuje tvrzení žalobkyně.

190 Je třeba připomenout, že opatření přijatá za účelem omezení podílu žalobkyně na navazujícím trhu spočívají v zásadě ve vyloučení žalobkyně z určitých nabídkových řízení týkajících se výstavby subvencovaných elektráren, které mají zajistit rezervní výkon (viz bod 13 výše). Ačkoli je nesporné, že by uchazeči vybraní v těchto nabídkových řízeních mohli na navazujícím trhu představovat ve vztahu k žalobkyni jistou konkurenci, je třeba uvést, že uvedená opatření neposkytují přístup k hnědouhelným elektrárnám, a nemohou tedy odstranit nerovné příležitosti mezi žalobkyní a jejími soutěžiteli.

191 Mimoto je třeba připomenout, že ačkoli se podíl žalobkyně na navazujícím trhu snižuje, toto omezení neovlivňuje její dominantní postavení, přičemž sama žalobkyně uznává, že ještě v roce 2011 držela přibližně 70 % instalované kapacity na výrobu elektřiny v Řecku (viz bod 180 výše).

192 Mimoto řecká právní úprava nestanoví žádný limit pro šíři celkového portfolia žalobkyně, takže udělování nových licencí žalobkyni je nadále možné.

193 Projednáváný žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

194 Za těchto podmínek je třeba zamítnout pátou část prvního žalobního důvodu, a tudíž první žalobní důvod v plném rozsahu.

2. Ke druhému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění

- 195 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 253 ES přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vyličilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 63 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 4. července 2006, Hoek Loos v. Komise, T-304/02, EU:T:2006:184, bod 58). Komise není povinna v odůvodnění uvádět rozhodnutí, která musela přijmout k zajištění uplatňování pravidel hospodářské soutěže, zaujmout stanovisko ke všem argumentům, které dotčené osoby uplatňují na podporu svých návrhů, ale postačí, když uvede skutečnosti a právní úvahy, které mají ve struktuře rozhodnutí zásadní povahu (rozsudky ze dne 29. června 1993, Asia Motor France a další v. Komise, T-7/92, EU:T:1993:52, bod 31, a ze dne 27. listopadu 1997, Tremblay a další v. Komise, T-224/95, EU:T:1997:187, bod 57).
- 196 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí nedodržela povinnost uvést odůvodnění. Zprvé se opřela o údaje předcházející vytvoření povinného denního systému a dalšímu důležitému vývoji na navazujícím trhu. Zadruhé nevysvětlila, jak její práva na těžbu hnědého uhlí mohla vést k rozšíření jejího dominantního postavení na navazujícím trhu. Žalobkyně se v tomto ohledu táže na pojem „primární paliva“ uvedený v článku 1 napadeného rozhodnutí a na skutečnost, že Komise použila „pouze ty segmenty trhu, které [vymezila]“. Zatřetí Komise nevysvětlila ani povahu zneužití, skutečného či potenciálního, kterého se žalobkyně mohla dopustit, ani jak její vysoký podíl na předcházejícím trhu, vzhledem k tomu, že hnědé uhlí není nezbytně nutný výrobní faktor (*essential facility*) pro výrobu elektřiny a že její soutěžitelé měli dostatečný přístup na uvedený trh, mohl vést k porušení článku 82 ES, ani konečně jak byly poškozeny zájmy spotřebitelů.
- 197 Řecká republika předkládá několik poznámek týkajících se této otázky, aniž věnuje konkrétní část svého vyjádření odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zejména tvrdí, že článek 1 napadeného rozhodnutí je špatně formulován a je rozporuplný ohledně pojmu „primární paliva“, jakož i pokud jde o odkaz na čl. 3 odst. 3 zákona č. 134/1975, který není v napadeném rozhodnutí uveden s výjimkou jeho bodu 23 odůvodnění. Stejně tak Komise nedostatečně odůvodnila své obecné tvrzení ohledně významu hnědého uhlí v Řecku a zájmu, který z něj plyne pro soutěžitele žalobkyně, ačkoli jej široce rozvinula v článku sepsaném úředníky generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž.
- 198 Komise tato tvrzení zpochybňuje.
- 199 Zprvé je třeba uvést, že se část argumentů uvedených žalobkyní netýká nedostatku či nedostatečnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jde o argumenty, podle kterých se Komise opírala o skutečnosti předcházející vytvoření povinného denního systému.
- 200 Takové argumenty jsou ve skutečnosti zaměněny za kritiku opodstatněnosti napadeného rozhodnutí. Povinnost odůvodnit rozhodnutí je přitom podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá pod legalitu sporného aktu po meritorní stránce. Odůvodnění rozhodnutí je totiž formálním vyjádřením důvodů, na kterých toto rozhodnutí spočívá. Jestliže jsou tyto důvody stiženy vadami, je jimi ovlivněna legalita rozhodnutí po meritorní stránce, avšak nikoli jeho odůvodnění, které může být dostačující, i když obsahuje vadné důvody (viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, Sb. rozh., EU:C:2008:392, bod 181 a citovaná judikatura). Je mimoto třeba poznamenat, že takové argumenty již byly předloženy, přezkoumány a zamítnuty v rámci prvního žalobního důvodu.

- 201 I za předpokladu, že bychom uvedené argumenty pochopili v tom smyslu, že žalobkyně celkově vytýká Komisi, že nedostatečně odůvodnila své rozhodnutí, neboť neuvedla údaje po roce 2005, je takový přístup neopodstatněný. V napadeném rozhodnutí totiž Komise zásadním způsobem cituje údaje z let 2006 a 2007, které jí byly předány většinou v rámci správního řízení a které vyplývají z dopisů Řecké republiky ze dne 19. června 2006 a ze dne 24. ledna 2007, jakož i z dopisů žalobkyně ze dne 19. ledna a ze dne 4. dubna 2007.
- 202 Takže Komise v bodech 32 a 34 odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje na nové skutečnosti, o kterých věděla zejména z uvedených dopisů a které se týkají zahájení nabídkových řízení na udělení práv na těžbu z ložisek Dráma, Ellassona, Vevi a Vegora. V bodech 48 a 49 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise přezkoumává dopad nových pravidel navazujícího trhu, jakož i posledních obdržených informací týkajících se činnosti žalobkyně v oblasti těžby hnědého uhlí. V bodech 53 a 54 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zohledňuje vývoj využívání hnědého uhlí jako paliva pro účely výroby elektřiny v období bezprostředně předcházejícím přijetí napadenému rozhodnutí. V bodě 58 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise přezkoumává vývoj celkové spotřeby elektřiny, včetně podílu dovozu, na navazujícím trhu s ohledem na poslední informace, které jí byly sděleny. V bodech 68, 76, 77, 80 a 81 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise s ohledem na uvedené informace přezkoumává instalovanou kapacitu pro výrobu elektřiny v řecké přenosové soustavě, jakož i licence udělené na výrobu elektřiny a na výstavbu nových elektráren. Konečně v bodě 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise přezkoumává kapacitu pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů v období bezprostředně předcházejícím přijetí napadeného rozhodnutí.
- 203 Rovněž dopisy Řecké republiky ze dne 24. ledna 2007 byly Komisí přezkoumány pro účely sestavení tabulek č. 5 a 16 uvedených v napadeném rozhodnutí, které přebírají seznam ložisek hnědého uhlí a seznam hnědouhelných elektráren v Řecku. Mimoto je nesporné, že Komise zohlednila vytvoření povinného denního trhu v roce 2005, které uvedla v bodech 103 až 109 odůvodnění napadeného rozhodnutí a na které odkázala v rámci svého posouzení, zejména v bodech 164 až 166 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Konečně v bodech 191 až 237 odůvodnění uvedeného rozhodnutí jsou přezkoumány argumenty vznesené v průběhu správního řízení žalobkyní v dopisech ze dne 19. ledna a 4. dubna 2007 a Řeckou republikou d dopise ze dne 24. ledna 2007.
- 204 Zadržte argumenty předložené žalobkyní, které se výslovně týkají nedostatečnosti či neexistence odůvodnění napadeného rozhodnutí, je třeba zamítnout jako neopodstatněné.
- 205 Zprvce totiž žalobkyně nemůže tvrdit, že Komise v napadeném rozhodnutí nevysvětlila, jak stávající práva na těžbu hnědého uhlí mohla vést k zachování jejího dominantního postavení na navazujícím trhu. Komise totiž nejdříve v bodě 157 odůvodnění napadeného rozhodnutí připomenula judikaturu týkající se porušení čl. 86 odst. 1 ES, ve spojení s článkem 82 ES. Dále v bodech 158 až 188 odůvodnění napadeného rozhodnutí provedla úplnou analýzu situace v projednávané věci. Konečně v bodech 189 a 192 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedenou judikaturu uplatnila na projednávanou věc. Vysvětlila tak důvody, proč zachováním téměř monopolních práv na průzkum a těžbu hnědého uhlí ve prospěch žalobkyně umožnila Řecká republika žalobkyni v dominantním postavení na předcházejícím trhu si zachovat dominantní postavení také na navazujícím trhu, a to v rozporu s pravidly hospodářské soutěže plynoucími ze Smlouvy.
- 206 Zadržte žalobkyně nemůže tvrdit, že napadené rozhodnutí není odůvodněno, pokud jde o pojem „primární paliva“ uvedený v článku 1 uvedeného rozhodnutí. Především odůvodnění Komise a závěr, k němuž dospěla v bodě 238 odůvodnění napadeného rozhodnutí, umožňují bez obtíží porozumět dotčenému článku, zejména skutečnosti, že navzdory nešťastnému použití množného čísla Komise odkazuje na hnědé uhlí, když používá pojem „primární paliva“. Komise totiž použitím uvedených výrazů bez technického významu chtěla poukázat na význam a zásadní úlohu hnědého uhlí na relevantních trzích (viz bod 81 výše).

- 207 Navíc, ačkoli je pojem „palivo“ v napadeném rozhodnutí použit náležitě, když jde o další paliva, jako je ropa či plyn, je v uvedeném rozhodnutí obecně spojen s hnědým uhlím, zejména pro účely jeho definice, například v bodech 12, 14, 41, 42, 88 a 161 odůvodnění. V důsledku toho musí být zamítnut argument žalobkyně týkající se nedostatku odůvodnění ohledně pojmu „primární paliva“.
- 208 Zatřetí ohledně údajného nedostatku odůvodnění, v napadeném rozhodnutí, proč Komise použila „pouze ty segmenty trhu, které [vymezila] v uvedeném rozhodnutí“, je třeba konstatovat, že žalobkyně neposkytuje žádné vysvětlení na podporu takového tvrzení.
- 209 V každém případě v bodech 162 až 166 napadeného rozhodnutí Komise vysvětlila, že až do vytvoření povinného denního trhu segment výroby a velkoobchodních dodávek elektřiny odpovídal *de facto* segmentu dodávání oprávněným zákazníkům elektřiny produkované vnitrostátně i elektřiny dovezené, a že se tento segment pojí se segmentem maloobchodních dodávek. Upřesnila naopak, že od uvedeného vytvoření, bylo provedeno rozlišení, neboť byl zaveden velkoobchodní trh s elektřinou, odpovídající výhradně původnímu trhu výroby a dodávek elektřiny oprávněným zákazníkům.
- 210 Komise aktualizovala svoji analýzu a odkázala na navazující trh, přičemž měla za to, že analýza výroby a dodávek elektřiny oprávněným zákazníkům provedená ve výzvách dopisem na základě údajů, které jí byly do té doby sděleny žalobkyní a Řeckou republikou, vedla ke stejným závěrům jako analýza, kterou provedla stran navazujícího trhu, který byl k uvedenému datu potenciálním trhem. Z toho plyne, že Komise v každém případě uvedla v tomto ohledu dostačující odůvodnění.
- 211 Začtvrté argument žalobkyně, podle kterého napadené rozhodnutí neobsahuje žádné odůvodnění týkající se skutečného nebo potenciálního zneužití, k němuž by vedlo údajné rozšíření dominantního postavení, musí být rovněž zamítnut jako neopodstatněný. Z bodů 185 až 189 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž plyne, že Komise provedla analýzu sporných opatření a vysvětlila důvody, proč udělením přednostního přístupu k nejvýhodnějšímu výrobnímu zdroji v Řecku žalobkyni Řecká republika umožnila žalobkyni zachovat či posílit její dominantní postavení na navazujícím trhu. Komise rovněž vysvětlila, že účinkem takových opatření bylo zabránění novým vstupům na trh, čímž vznikla situace nerovných příležitostí mezi hospodářskými subjekty, a tedy narušení hospodářské soutěže, a to v rozporu s pravidly Smlouvy. Komise mimoto dokončila svoji analýzu v bodech 199, 223 a 238 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Komise tak jasně vysvětlila povahu porušení pravidel hospodářské soutěže v projednávaném případě, tedy porušení čl. 86 odst. 1 ES, ve spojení s článkem 82 ES.
- 212 Zapáté je třeba zamítnout argument žalobkyně, podle kterého Komise v napadeném rozhodnutí dostatečně nevysvětlila, jak její vysoký podíl na trhu s hnědým uhlím, které není nezbytně nutným výrobním faktorem pro výrobu elektřiny, přičemž její soutěžitelé mají dostatečný přístup na uvedený trh, může vést k porušení článku 82 ES, ani proč její práva týkající se hnědého uhlí poškozují zájmy spotřebitelů.
- 213 Komise totiž v napadeném rozhodnutí konstatovala, že pro soutěžitele žalobkyně na navazujícím trhu není zajištěn přístup k významným množstvím hnědého uhlí, a proto se uvedení soutěžitelé a žalobkyně nacházejí v situaci nerovných příležitostí vzhledem ke skutečnosti, že hnědé uhlí je nejvýhodnějším palivem pro výrobu elektřiny na navazujícím trhu. Odůvodnění Komise tedy bylo jasné a žalobkyně jej mohla napadnout, což mimo jiné učinila.
- 214 Dále z judikatury plyne, že Komise pro účely konstatování porušení ustanovení čl. 86 odst. 1 ES, ve spojení s článkem 82 ES, nemusela prokázat dopad tohoto porušení na zájmy spotřebitelů (rozsudek o kasačním opravném prostředku, bod 68).
- 215 Zatřetí, pokud jde o vyjádření Řecké republiky, je třeba bez dalšího zamítnout to, které se týká pojmu „primární paliva“, na které již bylo odpovězeno výše (viz bod 206 výše). Je třeba mít rovněž za to, že vyjádření týkající se čl. 3 odst. 3 zákona č. 134/1975 je neopodstatněné. V rozporu s tím, co tvrdí Řecká

republika, uvedený článek je dvakrát citován, v bodech 21 a 39 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Mimoto Komise opakovaně výslovně odkazuje na uvedené ustanovení, zejména v bodech 18, 22, 23, 30, 38 41, 42, 117, 131, 184 a 237 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

216 Mimoto je třeba mít za to, že napadené rozhodnutí dostatečně vysvětluje důvody, které umožňují Komisi učinit závěr o významu hnědého uhlí v Řecku, jak to plyne z poznámky pod čarou 255 a z bodů 212 až 215 a 221 až 223 odůvodnění uvedeného rozhodnutí. Konečně okolnost, že uvedení úředníci Komise vypracovali v právnickém časopise článek věnovaný napadenému rozhodnutí bez ohledu na obsah uvedeného článku, není pro zohledňovat v rámci posouzení odůvodnění uvedeného rozhodnutí.

217 S ohledem na předcházející je třeba druhý žalobní důvod zamítnout.

3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, který vychází jednak z porušení zásady právní jistoty, zásady ochrany legitimního očekávání a zásady ochrany soukromého vlastnictví a jednak z překročení pravomoci

218 Tento žalobní důvod se dělí na tři důvody vycházející zaprvé z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zadruhé z porušení zásady ochrany soukromého vlastnictví a zatřetí z překročení pravomoci.

219 I když je v názvu žalobního důvodu uvedeno rovněž porušení zásady právní jistoty, žalobkyně nepředkládá argumenty směřující ke konkrétnímu konstatování existence takového porušení. V důsledku toho postačí v tomto ohledu odpovědět na argumenty týkající se údajného porušení zásady ochrany legitimního očekávání.

K první části, vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání

220 Žalobkyně, podporovaná Řeckou republikou, tvrdí, že Komise přijetím napadeného rozhodnutí porušila zásadu ochrany legitimního očekávání, což Komise zpochybňuje.

221 Na podporu svého tvrzení žalobkyně zaprvé uvádí, že Komise zakázala soustředění práv na těžbu hnědého uhlí v jejích rukou poprvé v napadeném rozhodnutí. Nečinnost Komise po celá desetiletí žalobkyni ujistila o legalitě její situace.

222 V tomto ohledu je třeba uvést, že se nikdo nemůže dovolávat porušení této zásady, pokud neexistují konkrétní ujištění, která by mu správa poskytla (viz rozsudek ze dne 22. května 2007, Mebrom v. Komise, T-216/05, EU:T:2007:148, bod 105 a citovaná judikatura), a žalobkyně tedy nemůže zakládat své legitimní očekávání na pouhé nečinnosti Komise.

223 Podpůrně je třeba mít za to, že jednak hospodářské subjekty nemohou důvodně očekávat, že bude zachován existující stav, který může být změněn v rámci posuzovací pravomoci unijních orgánů (rozsudek ze dne 14. února 1990, Delacre a další v. Komise, C-350/88, EU:C:1990:71, bod 33), a jednak Komise má širokou posuzovací pravomoc ohledně případnosti zahájit řízení proti členskému státu pro porušení čl. 86 odst. 1 ES (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. října 1994, Ladbroke v. Komise, T-32/93, EU:T:1994:261, body 37 a 38, a usnesení ze dne 23. ledna 1995, Bilanzbuchhalter v. Komise, T-84/94, EU:T:1995:9, bod 31 a citovaná judikatura). Proto i za předpokladu, že by Komise ohledně sporných opatření nezahájila řízení na základě ustanovení článků 86 a 82 ES, ačkoli o nich věděla, nestačí to k tomu, aby u žalobkyně vzniklo legitimní očekávání ohledně skutečnosti, že takové řízení nebude zahájeno v budoucnosti.

224 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise, v rámci rozhodnutí C(2002) 3729 final – Státní podpora N 133/2001 – Řecko, systém kompenzace nadměrných nákladů v Řecku, schválila dotaci poskytnutou Řeckou republikou v její prospěch s cílem liberalizace navazujícího trhu pro účely zohlednění

existence určitých „uvízlých nákladů“. V tomto kontextu měla Komise za to, že většina investic do hnědouhelných elektráren takové náklady neobsahuje. Žalobkyně mohla mít v dobré víře za to, že mohla nadále pokračovat ve své činnosti za účelem úplné amortizace uvedených investic.

- 225 V tomto ohledu je třeba uvést, že schválení ze strany Komise dotace uvedené v bodě 224 výše se týká vyplacení náhrady škody provedeného Řeckou republikou ve prospěch žalobkyně za účelem kompenzace jejích investic do nejméně konkurenceschopných elektráren v řecké přenosové soustavě, tedy jiných elektráren než hnědouhelných, s výjimkou některých malých elektráren. Mimoto Komise uvedla, aniž to bylo zpochybněno, že žádná dotace jí nebyla oznámena ohledně hnědouhelných elektráren žalobkyně, takže situace týkající se uvedených elektráren nebyla posouzena. Legalita sporných opatření tedy nebyla formálně přezkoumána a nebyla nevyslovenou předběžnou podmínkou pro schválení návrhu na vyplacení uvedené dotace.
- 226 Z toho plyne, že přijetím rozhodnutí uvedeného v bodě 224 výše Komise nemohla vzbudit legitimní očekávání žalobkyně týkající se toho, že Komise neuplatní články 86 ES a 82 ES ohledně sporných opatření.
- 227 Zatřetí žalobkyně opakuje, že nikdy neobdržela žádost o dodávky hnědého uhlí soutěžitelům, a tvrdí, že její činnost neměla negativní dopad na spotřebitele. Není přitom žádný důvod, proč by tyto skutečnosti, i kdyby byly potvrzeny, mohly v žalobkyni vzbudit legitimní očekávání ohledně legality sporných opatření.
- 228 Za těchto podmínek je třeba tuto část žalobního důvodu zamítnout.

Ke druhé části, vycházející z porušení zásady ochrany soukromého vlastnictví

- 229 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí zavazuje Řeckou republiku k tomu, aby ji zbavila vlastnických práv, takže představuje zásah do vlastnických práv a dotýká se jejich samotné existence, což Komise zpochybňuje.
- 230 V tomto ohledu postačí uvést, že napadené rozhodnutí neukládá Řecké republice, aby přijala jakékoli konkrétní opatření. V bodě 248 odůvodnění uvedeného rozhodnutí se Komise omezuje na uvedení, že musí být přijata opatření směřující k zajištění dostačujícího přístupu k hnědému uhlí soutěžitelům žalobkyně. Komise zdůrazňuje, že Řecké republice přísluší zvolit opatření, která v tomto ohledu přijme, a že pouze indikativně uvádí dva příklady. Mezi nimi Komise cituje převedení práv na těžbu k určitým ložiskům hnědého uhlí ze žalobkyně na její soutěžitele, jakož i převedení elektráren poblíž uvedených ložisek. Komise nicméně na stejném základě cituje udělení práv na těžbu z dosud nepřidělených ložisek soutěžitelům žalobkyně. Přitom toto opatření neobnáší žádnou újmu na vlastnických právech žalobkyně, ačkoli Komise v bodě 250 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že musí být doprovázeno přechodnými opatřeními, která umožní ukončit protiprávní jednání v co nejkratším období, které je nezbytné jednak pro zahájení těžby z dosud nepřiděleného ložiska, a jednak pro výstavbu elektrárny s tímto ložiskem spojené.
- 231 Mimoto i za předpokladu, že by se Řecká republika rozhodla nakonec přijmout opatření, která by mohla být považována za opatření dotýkající se vlastnických práv žalobkyně, takové rozhodnutí není nezbytně protiprávní. Vlastnické právo, které je součástí obecných zásad unijního práva, se totiž neprojevuje jako absolutní výsada, neboť jeho výkon může být proto omezen za podmínky, že daná omezení skutečně odpovídají cílům obecného zájmu a vzhledem ke sledovanému cíli nepředstavují nepřiměřený a neúnosný zásah do samotné podstaty takto zaručeného práva (rozsudek ze dne 23. října 2003, Van den Bergh Foods v. Komise, T-65/98, EU:T:2003:281, bod 170).
- 232 Tato část žalobního důvodu proto musí být zamítnuta.

Ke třetí části, vycházející z překročení pravomoci

- 233 Podle ustálené judikatury je rozhodnutí stíženo vadou spočívající ve zneužití pravomoci pouze v případě, že se na základě objektivních, rozhodných a sbíhajících se indicií jeví, že bylo přijato za jediným nebo více méně rozhodujícím účelem, jímž bylo dosáhnout jiných než vytyčených cílů (viz rozsudek ze dne 6. dubna 1995, Ferriere Nord v. Komise, T-143/89, EU:T:1995:64, bod 68 a citovaná judikatura).
- 234 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila překročení pravomoci, když se pokusila oddělit její činnosti ve výrobě elektřiny od jejích ostatních činností, zatímco její zákonodárné snahy za tímto cílem týkající se starých monopolů v oblasti elektrické energie byly zastaveny z důvodu opozice členských států. Naproti tomu se Komise takto nechovala v jiných srovnatelných situacích v jiných členských státech.
- 235 Argument žalobkyně, který Komise zpochybňuje, se nezakládá na skutečnosti.
- 236 V napadeném rozhodnutí totiž Komise nepožaduje oddělení činností žalobkyně v oblasti těžby z ložisek hnědého uhlí a výroby elektřiny. Pouze konstatuje existenci nerovných příležitostí ke škodě soutěžitelů žalobkyně na navazujícím trhu z důvodu skutkové situace vytvořené Řeckou republikou a požaduje, aby Řecká republika tuto situaci napравиła a zajistila uvedeným soutěžitelům dostačující přístup k veřejným ložiskům hnědého uhlí.
- 237 Pokud jde o okolnost, že v oblasti energie další členské státy nesplnily své povinnosti týkající se pravidel hospodářské soutěže plynoucích ze Smlouvy, tato okolnost nemůže omluvit Řeckou republiku z dodržování uvedených povinností. V každém případě údajná nečinnost Komise vůči uvedeným členským státům nemůže být považována za náznak toho, že napadené rozhodnutí bylo přijato s cílem dosáhnout jiné cíle než v něm uvedené.
- 238 Tuto část žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.
- 239 V důsledku toho musí být třetí žalobní důvod zamítnut v plném rozsahu.

4. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení zásady proporcionality

- 240 Podle ustálené judikatury zásada proporcionality, jež patří mezi obecné zásady práva Společenství, vyžaduje, aby akty orgánů Společenství nepřekročily meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení cílů sledovaných dotčenou úpravou, přičemž v případě volby mezi několika vhodnými opatřeními je třeba zvolit nejméně omezující opatření (rozsudky ze dne 16. prosince 1999, UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, bod 30, a ze dne 12. března 2002, Omega Air a další, C-27/00 a C-122/00, EU:C:2002:161, bod 62).
- 241 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila uvedenou zásadu, když navrhla přijetí opatření uvedených v bodě 230 výše za účelem nápravy protisoutěžních účinků zjištěného protiprávního jednání. Mimoto měla Komise zohlednit nepříznivá opatření, která na ni již doléhají, jako je povinnost prodávat elektřinu za regulované sazby na maloobchodním trhu, nebo omezení pro výstavbu nových elektráren. Žalobkyně uvádí, že v průběhu správního řízení neuplatnila ustanovení čl. 86 odst. 2 ES, neboť měla za to, a stále má za to, že nedošlo k žádnému porušení čl. 86 odst. 1 ES.
- 242 Řecká republika dodává, že jednak Komise navrhuje přidělit 40 % zásob v ložiscích hnědého uhlí soutěžitelům žalobkyně bez ohledu na skutečnost, že určitá ložiska mají pochybnou rentabilitu, a jednak opatření zmíněná Komisí jsou „dárkem“ pro soutěžitele žalobkyně, který by vedl k omezení, až anihilaci vlastnických práv žalobkyně, a tím ke znemožnění amortizace jejích investic do průzkumu a těžby v ložiscích hnědého uhlí, neboť toto palivo není – mimo jiné – nezbytné pro výrobu elektřiny.

- 243 Komise zpochybňuje tvrzení žalobkyně a Řecké republiky.
- 244 V tomto ohledu je třeba připomenout, že napadené rozhodnutí Řecké republiky neukládá přijetí žádného konkrétního opatření, přičemž opatření uvedená v bodě 248 odůvodnění uvedeného rozhodnutí byla uvedena jen indikativně (viz bod 230 výše). Napadené rozhodnutí jí naproti tomu ukládá přijmout opatření za účelem dosažení výsledku, jak plyne z výkladu článku 2 uvedeného rozhodnutí, podle kterého musí Řecká republika zavést opatření, která napravit protisoutěžní účinky sporných opatření, a to s ohledem na vyjádření uvedená v bodech 246 a 247 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, podle kterých musí uvedená opatření zajistit soutěžitelům žalobkyně na navazujícím trhu dostačující přístup k hnědému uhlí na řeckém území, přičemž dostačujícím přístupem Komise rozumí v zásadě procentuální podíl vytěžitelných zásob přesahující 40 %.
- 245 I za předpokladu, že by 40 % uvedených v bodech 242 a 243 výše by bylo číslem, které Komise v napadeném rozhodnutí přijala s konečnou platností, je třeba zdůraznit, že ani žalobkyně, ani Řecká republika nepředložily argument, který by prokázal, že přístup k menšímu procentuálnímu podílu uvedených vytěžitelných zásob pro soutěžitele žalobkyně by mohl dostačujícím způsobem zajistit nápravu protisoutěžních účinků sporných opatření. Konkrétně nepředkládají žádný argument směřující ke zpochybnění odůvodnění uvedeného Komisí v poznámce pod čarou 255 napadeného rozhodnutí, na jehož základě dospěla k určení nezbytnosti přístupu k 40 % zásob.
- 246 Stejně tak ani žalobkyně, ani Řecká republika neuvádí alternativní – a méně přísná – opatření namísto opatření navrhaných Komisí, která by mohla dostačovat k nápravě protisoutěžních účinků sporných opatření.
- 247 Konkrétně nic mezi argumenty žalobkyně neumožňuje mít za to, že nepříznivá opatření, která má snášet, mohou napravit situaci nerovných příležitostí konstatovanou Komisí v neprospěch jejich soutěžitelů na navazujícím trhu.
- 248 Stejně tak Řecká republika nevysvětluje, jak slabá rentabilita určitých ložisek přidělených žalobkyni odůvodňuje nepřijetí opatření určených k nápravě nerovných příležitostí konstatovaných v napadeném rozhodnutí. V tomto ohledu je třeba uvést, že sama Řecká republika netvrdí, že žádné z vytěžitelných ložisek, která by mohla být přidělena soutěžitelům žalobkyně, by nemohlo mít pochybnou rentabilitu. V každém případě Řecká republika nevysvětluje, proč by přidělení práv na těžbu k uvedeným ložiskům uvedeným soutěžitelům na konci nabídkového řízení mělo být považováno za „dárek“ ve prospěch uvedených soutěžitelů nebo za překážku pro žalobkyni, aby amortizovala své investice.
- 249 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba konstatovat, že nebylo prokázáno porušení zásady proporcionality.
- 250 Tento žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.
- 251 Z toho vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 252 Podle článku 219 jednacího řádu Tribunálu rozhoduje Tribunál v rozhodnutích vydaných po zrušení jeho rozhodnutí a vrácení věci o nákladech souvisejících s řízeními zahájenými před ním a s řízením o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem.
- 253 Mimoto podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla úspěch ve věci, je důvodné jí uložit, že ponese vlastní náklady řízení

a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí, podniky – vedlejšími účastníky a vedlejšími účastníky řízení o kasačním opravném prostředku, včetně nákladů vynaložených v řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem.

²⁵⁴ Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Řecká republika tedy ponese vlastní náklady řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnost Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společnostmi Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE (Elpedison Energeiaki), Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & D SA), Mytilinaios AE, Protergia AE a Alouminion tis Ellados VEAE.**
- 3) **Řecká republika ponese vlastní náklady řízení.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. prosince 2016.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
1. Žalobkyně	2
2. Trh s hnědým uhlím v Řecku	3
3. Trh s elektřinou v Řecku	4
Licence na výrobu elektřiny a výstavbu elektráren	4
Dovoz elektřiny	5
Povinný denní trh	5
Správní řízení	5
Napadené rozhodnutí	6
Řízení před Tribunálem a před Soudním dvorem	7
Řízení a návrhová žádání po vrácení věci	8
Právní otázky	8
1. K prvnímu důvodu, který vychází z nesprávného právního posouzení při uplatnění ustanovení čl. 86 odst. 1 ES a článku 82 ES, jakož i ze zjevně nesprávného posouzení	9
K první části, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení při vymezení dotčených trhů	9
Úvodní poznámky	9
K první skupině, týkající se vymezení předcházejícího trhu	10
– K první větce	10
– Ke druhé větce	11
– Ke třetí větce	11
– Ke čtvrté větce	12
Ke druhé skupině, týkající se vymezení navazujícího trhu	14
– K první větce	14
– Ke druhé větce	15
Ke třetí části prvního žalobního důvodu, vycházející z neexistence nerovných příležitostí ke škodě nových soutěžitelů	15
K první větce	16

Ke druhé výtce	17
Ke třetí výtce	18
Ke čtvrté výtce	19
K páté výtce	19
K páté části prvního žalobního důvodu, která vychází z údajného zjevně nesprávného posouzení, že Komise nezohlednila vývoj navazujícího trhu	21
K první výtce	21
Ke druhé výtce	23
2. Ke druhému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění	24
3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, který vychází jednak z porušení zásady právní jistoty, zásady ochrany legitimního očekávání a zásady ochrany soukromého vlastnictví a jednak z překročení pravomoci ...	27
K první části, vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání	27
Ke druhé části, vycházející z porušení zásady ochrany soukromého vlastnictví	28
Ke třetí části, vycházející z překročení pravomoci	29
4. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který vychází z porušení zásady proporcionality	29
K nákladům řízení	30